Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5ον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1898 Ἔτος 20ον.— Ἀριθ. 40

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 305)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.
ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ.

Ἕρπων ἐπὶ τοῦ πατώματος τοῦ ὑποστέγου, κατώρθωσα νὰ φθάσω μέχρι τῆς θύρας καὶ νὰ ἐξέλθω εἰς τὸ κατάστρωμα.

Ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ εἶχεν ἤδη ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ θαλαμίσκου του, καὶ συρθεὶς διὰ τῶν γονάτων, ἐπιάσθη δυνατὰ ἀπὸ μίαν σιδηρᾶν ράβδον τοῦ περιπετάσματος. Παρὰ τὸν πρωραῖον ἱστόν, κεφαλαί τινες ἐπρόβαλον ἀπὸ τὰς πτυχὰς τῆς καταπεσούσης προτονίδος, ὡς ἀπὸ σκηνῆς τῆς ὁποίας ἔλυσαν τὰ σχοινία. Καὶ ἀπὸ τῶν προτόνων ἐκρέμαντο ὁ Δίρκ Πέτερς, ὁ Χάρδης, ὁ Μαρτῖνος Χὸλτ καὶ ὁ Ἐνδικόττος, μὲ τὸ μαῦρον πρόσωπον δεινῶς ἠλλοιωμένον ἐκ τοῦ τρόμου. . .

Ἤμην ἐξηπλωμένος καθ' ὅλον μου τὸ σῶμα, στηρίζων τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς φλιᾶς τῆς θύρας, διὰ νὰ μὴ γλυστρήσω ἕως τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ διαδρόμου, ὅταν ὁ Οὐρλιγκερλῆς, ἕρπων ἐπιπόνως,— διότι ἡ κλίσις ἦτο τοιαύτη, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ σταθῇ ὄρθιος, — κατώρθωσε νὰ φθάσῃ πλησίον μου.

— Τί συνέβη, ναύκληρε; τὸν ἠρώτησα.

— Ἐπέσαμεν ἔξω, κύριε Ζώρλιγκ, καὶ πολὺ ἄσχημα! Σύγκρουσις, μὰ τί σύγκρουσις! . . Μέσ' ἐστὴν ὁμίχλη ἕνα παγοβοῦνι ἐπέρασε ἀπὸ κοντά μας... Δὲν τ' εἴδαμε· δὲν ἐφυλαχθήκαμε... Ἴσα-ἴσα τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐδιάλεξε τὸ ἀναθεματισμένο, διὰ νὰ κάμῃ τὴν τούμπα του. . . Καὶ καθὼς ἐξανασηκώθηκε, βρῆκε τὸν Ἄλβρανο, τὸν πῆρε καὶ σοῦ τον σήκωσε ἀπάνω, ὅπως μία χουλιάρα θὰ ἐσήκονε ἓν αὐγὸ ἀπὸ τὸ τσουκάλι. . . Καὶ τώρα, κύριε Ζώρλιγκ, τὸ πλοῖόν μας εὑρίσκεται ἐπάνω 'στὴ ράχη τοῦ πάγου, πολλὲς ἑκατοντάδες πόδια ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀνταρκτικῆς θαλάσσης. Πῶς;

Ἦτο τωόντι ὅπως ἔλεγεν ὁ ναύκληρος. Ὁποία λύσις τρομερὰ καὶ ἀπροσδόκητος! Ὁ Ἄλβρανος δὲν ἐναυάγησε προσβληθεὶς ὑπὸ δεινῆς τρικυμίας· δὲν κατεστράφη ἐξ ἐπιδρομῆς ἀγρίων ἰθαγενῶν· δὲν συνετρίβη μεταξὺ τῶν ὀγκοπάγων, — κίνδυνοι τοὺς ὁποίους ἐφοβούμεθα καὶ προεβλέπαμεν. Ἀλλὰ τὸ νὰ παρασυρθῇ εἰς ὕψος ὑπὸ πλωτοῦ βουνοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ βουνὸν τοῦτο ἀνετρέπετο καὶ βωθιζόμενον ἀνήρχετο πάλιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τὸ νὰ εὑρεθῇ αἴφνης ἔξω τοῦ στοιχείου του, σχεδὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὀγκοπάγου,—ἰδοὺ λύσις τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐφαντάζετο, οὐδεὶς προέβλεπε!

Καὶ τώρα τί θὰ ἐγίνετο; Πῶς, μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα εἴχαμεν εἰς τὴν διάθεσίν μας, θὰ κατηρχόμεθα ἐκ τοῦ ὕψους ἐκείνου εἰς τὴν θάλασσαν; Τί μέτρα θὰ ἐλαμβάνοντο;

Πρὸς τὸ παρὸν οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἴπῃ. Ὁμίχλη ὡς λευκόφαιος πέπλος συνεκάλυπτεν ἀκόμη τὸν πάγον. Ἐκτὸς τῆς στενῆς χαράδρας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε σφηνωθῇ ἡ γολέττα, οὐδὲν ἄλλο διεκρίνετο ἐκ τοῦ πελωρίου ἐκείνου ὄγκου, οὔτε ἡ θέσις ἐφαίνετο τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στόλου τῶν ὀγκοπάγων, τοῦ πλέοντος ὀλονὲν νοτιοανατολικῶς.

Ἡ στοιχειωδεστέρα φρόνησις μᾶς ἐπέβαλλε νὰ ἐκκενώσωμεν τὸν Ἄλβρανον, διότι δὲν ἤμεθα βέβαιοι περὶ τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς θέσεώς του. Μία ἀπότομος κίνησις τοῦ ὀγκοπάγου, ἠδύνατο νὰ τὸν ἐκτοπίσῃ καὶ νὰ τὸν παρασύρῃ ἕως κάτω. . . . Καὶ ἂν τὸ βουνόν μας ὑψίστατο νέαν ἀνατροπὴν καὶ ἐξεσφενδόνιζε τὴν γολέτταν εἰς τὸ κενόν, τίς ἐξ ἡμῶν θὰ ἐσώζετο ἀπὸ τοιοῦτον κατακρήμνισμα;

Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, τὸ πλήρωμα ἐγκατέλειψε τὸν Ἄλβρανον καὶ διεσπάρη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὀγκοπάγου, ἐφ' οὗ ἕκαστος προσεπάθει νὰ εὕρῃ καταφύγιον, ἀναμένων νὰ σκεδασθῇ ἡ ὁμίχλη. Αἱ ἀσθενεῖς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου δὲν την διεπέρων ἀκόμη, καὶ μόλις ἐβλέπαμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἐξ ἀποστάσεως δώδεκα βημάτων. Ἆρά γε ὅλοι οἱ ἄνδρες ἦσαν παρόντες; Ὅλοι εἶχον σωθῇ; Μήπως ἐκ τῶν εὑρισκο-

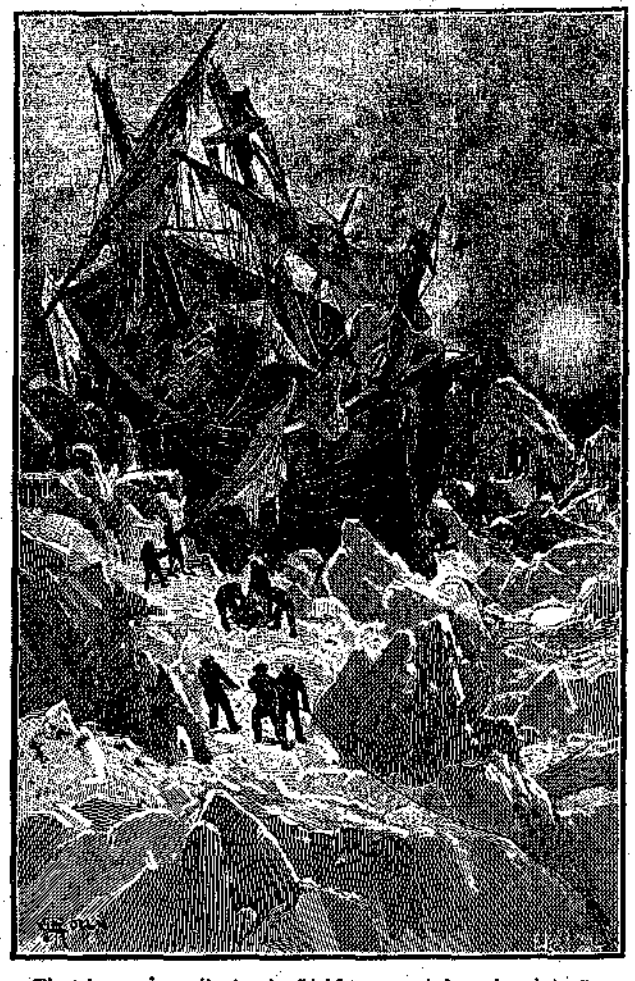

«Τὸ πλήρωμα ἐγκατέλειψε τὸν Ἄλβρανον καὶ διεσπάρη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὀγκοπάγου...» (Σελ. 313, στήλ. γ'.)

μένων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταστροφῆς, παρεσύρθη κανεὶς καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν ;

Κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοιάρχου, ὁ Τζὲμ Βὲστ ἀνέγνωσε τὸν καταλογον. Πέντε ἐκ τῶν ἀνδρῶν μας δὲν ἀπεκρίθησαν παρών : ὁ ναύτης Δράπ καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν νεοσυλλέκτων τῆς Φαλκλάνδης, ἤτοι δύο Ἄγγλοι, εἷς Ἀμερικανὸς καὶ δύο Φουεγιανοί.

Ἦσαν λοιπὸν τὰ πρῶτα θύματα τῆς ἐκστρατείας μας ; . . Οὕτως ἐφαίνετο τῳόντι, διότι εἰς μάτην τοὺς ἔκραξαν, εἰς μάτην τοὺς ἐζήτησαν παντοῦ... Καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ὁμίχλης, αἱ ἔρευναι ὑπῆρξαν ἐπίσης μάταιαι. Ὦ, βεβαίως εἶχον πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν ! Καὶ ἴσως οὔτε τὰ πτώματά των δὲν θἀνευρίσκοντο ποτέ, τὰ ὁποῖα τὸ ρεῦμα θὰ παρέσυρεν ἤδη μακράν ! . .

Καὶ ἐνῷ τὰς καρδίας μας ἐπλήρου θανάσιμος λύπη, ἀντήχησεν ἐξαίφνης μία φωνὴ—ἡ φωνὴ τοῦ Μαρτίνου Χόλτ :

— Ὁ Χῆρνε ;

Ναί . . . τί εἶχεν ἀπογίνῃ ὁ Χῆρνε, τὸν ὁποῖον εἴχαμεν λησμονήσῃ ἐγκαθειργμένον εἰς τὸ στενὸν κελλίον τοῦ κύτους ; . . .

Ὁ Τζὲμ Βὲστ ὥρμησε πρὸς τὴν γολέτταν, ἀνερριχήθη ἐπ' αὐτῆς καὶ κατῆλθεν εἰς τὸ κύτος. . .

Μολονότι ὁ κακὸς δαίμων τοῦ πλοίου ὀλίγον ἦτο ἄξιος συμπαθείας, ἀνεμένομεν ὅλοι μὲ ἀγωνίαν. . . Ἐπιτέλους ὁ ὑποπλοίαρχος ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Χῆρνε. Εὐτυχῶς τὸ μέρος, ὅπου εὑρίσκετο ὁ ὑποναύκληρος, εἶχε μείνῃ ἀπρόσβλητον. Καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου, σῷος καὶ ἀκέραιος, ἠνώθη μετὰ τῶν συντρόφων του, χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν. Μετά τινας στιγμὰς ἐπαύσαμεν προσέχοντες εἰς αὐτόν.

Ἤδη σκεδασθείσης ἐντελῶς τῆς ὁμίχλης, ἠδυνήθημεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ μέγεθος τοῦ ὀγκοπάγου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπεκαθήμεθα, ὡς μυῖαι ἐπάνω εἰς τούρταν, ἐνῷ ἡ γολέττα μας δὲν θὰ ἐφαίνετο ἀπὸ κάτω μεγαλητέρα ἁπλοῦ ἀκατίου !

Ὁ ὀγκόπαγος οὗτος, ἡ περίμετρος τοῦ ὁποίου θὰ ὑπερέβαινε βεβαίως τὰς τριακοσίας ὀργυιάς, εἶχεν ὕψος ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα περίπου ποδῶν. Ἑπομένως τὸ ὑπὸ τὴν θάλασσαν μέρος αὐτοῦ θὰ ἐξετείνετο εἰς βάθος τετραπλάσιον ἢ καὶ πενταπλάσιον, ὁλόκληρος δὲ θὰ ἐζύγιζεν ἑκατομμύρια τόννων. Διαβρωθείσης βαθμηδὸν τῆς πρώτης βάσεώς του, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν θερμοτέρων ὑδάτων, ἠλλοιώθη τὸ σχῆμά του καὶ μετετοπίσθη τὸ κέντρον τῆς βαρύτητός του· ἑπομένως ἡ ἰσορροπία ἔπρεπε νὰ ἀποκατασταθῇ δι' ἀποτόμου ἀνατροπῆς, ἡ ὁποία ἔφερεν ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ὅ,τι πρὶν εὑρίσκετο κάτωθεν αὐτῆς. Εἰς τὴν τ ο ύ μ π α ν αὐτὴν εὑρέθη ἴσα-ἴσα ὁ Ἄ λ β ρ α ν ο ς, καὶ — κατὰ τὴν φρασεολογίαν τοῦ Οὐρλιγκερλῆ, — ἐσηκώθη ἐπάνω, ὅπως θὰ ἐσηκόνετο ἑ ν α ὐ γ ὸ μ ὲ τ ὴ χ ο υ λ ι ά ρ α. Ἀπειράριθμοι ὀγκόπαγοι ἀναποδογυρίζονται οὕτως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν πολικῶν θαλασσῶν, ἀποτελοῦντες ἕνα τῶν μεγαλητέρων κινδύνων ἐξ ὅσων ἀπειλοῦσι τὰ πλοῖα.

Ἡ γολέττα μας εἶχε καθήσῃ ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὀγκοπάγου, κεκλιμένη δεξιᾷ, μὲ ἀνυψωμένην πρύμνην καὶ μὲ χαμηλωμένην πρῴραν. Ἐφοβούμεθα, ὡς εἶπον, μήπως μὲ τὴν παραμικροτέραν δόνησιν, ἤθελεν ὀλισθήσῃ διὰ τοῦ πρανοῦς τοῦ ὀγκοπάγου, μέχρι τῆς θαλάσσης. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἶχεν ὑποστῇ ἀρκετὰ μεγάλας ζημίας. Ἐθραύσθησαν ἐπάνω ἱστοὶ καὶ κεραῖαι, παρεσύρθησαν ἱγκία, συνετρίβη τὸ δρύφακτον τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, τὸ δὲ μαγειρεῖον, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωρίζετε, ἦτο καθηλωμένον παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πρωρατίου ἱστοῦ, ἔθραυσε τὰ δεσμά του καὶ ἐκυλίσθη μέχρι τῆς θύρας τοῦ ὑποστέγου. Ἀλλὰ τὸ μεγαλήτερον δυστύχημα εἶνε ὅτι, ἐκ τῶν δύο λέμβων τοῦ Ἄ λ β ρ ά ν ο υ, ἀπέμεινεν ἤδη μόνον μία, διότι ἡ πρὸς τὰ δεξιᾷ εἶχε συντριφθῇ κατὰ τὴν σύγκρουσιν. Τοὐλάχιστον ἡ σωθεῖσα ἦτο ἡ μεγαλητέρα, καὶ ἔπρεπε πρὸ παντὸς νὰ την θέσωμεν ἐν ἀσφαλείᾳ, διότι αὐτὴ ἴσως θὰ ἦτο τὸ μόνον μέσον τῆς σωτηρίας μας... Διότι τί ἄλλο εἴχαμεν νὰ πράξωμεν ; Νὰ ρίψωμεν τὸν Ἄ λ β ρ α ν ο ν εἰς τὴν θάλασσαν, νὰ τον ἀποδώσωμεν εἰς τὸ στοιχεῖον του ; Πρῶτον ἡ καθέλκυσις αὕτη θἀπῄτει ἐπίπονον καὶ πολυχρόνιον ἐργασίαν· διότι ἐπρόκειτο νὰ ὀρυχθῇ ἓν εἶδος κοίτης, ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκετο ἡ γολέττα, μέχρι τῆς βάσεως τοῦ ὀγκοπάγου. Ἔπειτα πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἂν δὲν ἤμεθα βέβαιοι πρῶτον ὅτι αἱ ζημίαι τοῦ σκάφους ἦσαν ἐπανορθώσιμοι, καὶ ὅτι δὲν ἔμελλε νὰ βυθισθῇ εὐθὺς ὡς ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν ;

Ὁπωσδήποτε, ἔπρεπε νὰ μείνωμεν ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ὀγκοπάγου. Εὐτυχῶς ἡ ἀνατολικὴ αὐτοῦ πλευρά, πολὺ εὐβατοτέρα τῆς δυτικῆς, ἐσχημάτιζεν ἐδῶ κ' ἐκεῖ μικρά τινα ἀροπέδια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο εὔκολος μία προχειρος κατασκήνωσις. Ἄλλως τε ὁ ὀγκόπαγος ἐφαίνετο ἀσφαλὴς ἐπὶ τῆς νέας του βάσεως· ἐφ' ὅσον τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος εὑρίσκετο κάτωθεν τοῦ ἐπιπέδου τῆς παράλου γραμμῆς, δὲν ἔπρεπε νὰ φοβούμεθα νέαν ἀνατροπήν.

Ἀμέσως προέβημεν εἰς λεπτομερῆ ἐπιθεώρησιν τοῦ σκάφους, ἡ ὁποία διήρκεσε δύο ὥρας. Ἐκ ταύτης προέκυψεν ὅτι αἱ ζημίαι μας ἦσαν ὀλίγον σημαντικαί καὶ ὅτι εὐκόλως ἐθεραπεύοντο. Ἐν πρώτοις τὰ κάτω μέρη τῶν ἱστῶν διετηροῦντο λαμπρὰ καὶ ἠδυνάμεθα νὰ τα μεχειρισθῶμεν. Ἡ δὲ βλάβη τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, τὴν ὁποίαν ἐφανταζόμεθα μεγάλην, ἀπεδείχθη ὅλως ἐξωτερική. Ἀπὸ μέσα ὁ σκελετὸς δὲν ἐπειράχθη διόλου· δοκοὶ καὶ ξυλώματα εἶχον μείνῃ ἀνέπαφα. Τὸ πλοῖόν μας, ἐπίτηδες ναυπηγηθὲν διὰ νὰ ταξειδεύῃ εἰς τὰς πολικὰς θαλάσσας, ἀντέσχεν εἰς σύγκρουσιν, ἡ ὁποία θὰ ἐθρυμάτιζεν ἄλλο πλοῖον, ὀλιγώτερον στερεόν.

Οὕτως ἀπεφασίσθη ἡ καθέλκυσις τοῦ Ἄ λ β ρ ά ν ο υ. Μετὰ τὸ πρόγευμα, οἱ ἄνδρες θὰ ἤρχιζον τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας. Πρὸ τούτου ὅμως παρετηρήθη ἓν φαινόμενον περίεργον καὶ ἀνεξήγητον. Ὁ ὀγκόπαγος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρισκόμεθα, δὲν ἔπλεε... Τὸ πάρετήρησεν ὁ Δίρκ Πέτερς· τὸ ἐπεκύρωσαν ὁ ναύκληρος καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος.

— Τὸ παγοθοῦνι δὲν κινεῖται πλέον, εἶπεν ὁ Οὐρλιγκερλῆς· καὶ ἴσως νὰ μὴν ἐκινήθη καθόλου ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπῆρε τὴν τούμπα. . .

— Ναί, εἶπεν ὁ Τζὲμ Βὲστ· καὶ ἀπόδειξις ὅτι τὰ ἄλλα ποὺ περνοῦν, τὸ ἀφίνουν ὀπίσω.

Ἡ ἁπλουστέρα ἐξήγησις τοῦ φαινομένου εἶνε, ὅτι ἡ νέα βάσις τοῦ ὀγκοπάγου συνῆντησε κάτω πυθμένα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσεκολλήθη· ἡ δὲ προσκόλλησις αὕτη πιθανῶς θὰ ἐξηκολούθει, ἐφ' ὅσον τὸ ἔξω τοῦ ὕδατος μέρος δὲν ἠλλοιοῦτο, μὲ κίνδυνον νέας ἀνατροπῆς.

Ὁπωσδήποτε ἡ περίστασις ἦτο σοβαροτάτη Νέοι καὶ ἀνυπολόγιστοι κίνδυνοι μᾶς ἠπείλουν ἐκ τῆς ἀκινησίας ἐκείνης. . . . Καὶ ἰδοὺ πῶς εὑρέθημεν ἐξαίφνης μετὰ τρίμηνον περιπετειώδη πλοῦν ! Περὶ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ Ἀρθούρου Πὺμ οὔτε λόγος· τώρα πλέον μόνον περὶ τῆς ἰδικῆς μας σωτηρίας ἔπρεπε νὰ συλλογιζώμεθα. . . Καὶ ὑπὸ τοιούτους ὅρους, θὰ ἦτο παράδοξον ἂν ἐπιτέλους τὸ πλήρωμα ἐστασίαζεν, ἢ ὑπέκυπτεν εἰς τὰς παρορμήσεις τοῦ Χῆρνέ, ἂν ἐζήτει εὐθύνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς του—καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ ἐμέ, —διὰ τὰς συμφορὰς καὶ διὰ τὰς ἀπωλείας ;

Περὶ τούτου συνεσκέπτοντο ἤδη ὁ Λὰν Γκὺ καὶ ὁ Τζὲμ Βὲστ. Οἱ ἐκ Φαλκλάνδης νεοσύλλεκτοι ἦσαν τώρα (μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν τεσσάρων συντρόφων των) δεκαπέντε ἐν ὅλῳ· ἡμεῖς ἤμεθα δεκατρεῖς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μιγάδος. Ἑπομένως ἐκεῖνοι ἀπετέλουν καὶ πάλιν τὴν πλειοψηφίαν, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἀρκετοὶ ἐκ τῶν παλαιῶν πιθανόν, ἐν περιπτώσει στάσεως, νὰ συνετάσσοντο μὲ τοὺς νεοσυλλέκτους. Καὶ τίς οἶδεν ἂν δὲν εἶχον σκοπόν, ὠθούμενοι ἐκ τῆς ἀπελπισίας, νὰ καταλάβουν διὰ τῆς βίας τὴν μόνην λέμβον, ἡ ὁποία μᾶς ὑπελείπετο, καὶ νὰ ἀπέλθουν δι' αὐτῆς πρὸς βορρᾶν, ἐγκαταλείποντες ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ ὀγκοπάγου ; Ἐκ τούτου ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τῆς συνεχοῦς ἐπιτηρήσεως τῆς λέμβου.

Ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ,—ὁ ὁποῖος, ἐνῷ πρὶν ἐνεπιστεύετο τὰ πάντα εἰς τὸν Τζὲμ Βὲστ, τώρα εἶχεν ἀναλάβῃ πᾶσαν τὴν διεύθυνσιν αὐτὸς προσωπικῶς,—συνεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἄ λ β ρ ά ν ο υ καὶ τοὺς εἶπεν :

— Ἐν πρώτοις θὰ σας ὁμιλήσω περὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐχάθησαν. Ναί, πέντε ἐκ τῶν συντρόφων σας ἐχάθησαν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταστροφῆς. . .

— Ὡς νὰ χαθῶμεν καὶ ὅλοι οἱ ἐπίλοιποι, ἐδῶ ποῦ μας ἐσύρατε μὲ τὸ σταυρό ! εἶπεν ὁ Χῆρνε, ὁ ὁποῖος ἵστατο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συντρόφων του.

— Σιωπή, Χῆρνε! ἀνέκραξεν ὁ Τζὲμ Βὲστ ὠχρὸς ἐξ ὀργῆς. Σιωπή... εἰ δὲ μή...

— Ὁ Χῆρνε εἶπεν ὅ,τι εἶχε νὰ εἰπῇ, ὑπέλαβε ψυχρῶς ὁ Λὰν Γκύ· τὸν παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μή με διακόψῃ πλέον.

Κατόπιν ἀποκαλυφθείς, ἐν στιγμῇ ἄκρας συγκινήσεως, τὴν ὁποίαν ὅλοι ἠσθάνθημεν βαθύτατα, ὡμίλησεν οὕτω :

—Ἂς προσευχηθῶμεν ὑπὲρ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον κατὰ τὴν κινδυνώδη αὐτὴν ἐκστρατείαν, τὴν ὁποίαν ἐπεχειρήσαμεν ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας. Ἂς παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν νὰ εἰσακούσῃ τὴν παράκλησίν μας καὶ νὰ τους ἀνταμείψῃ ἐπαξίως, δι' ὅ,τι ἔκαμαν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν των ! Ναῦται τοῦ Ἄ λ β ρ ά ν ο υ, γονυπετήσατε !

Ὅλοι ἐγονατίσαμεν ἐπὶ τοῦ πάγου καὶ ψίθυρος προσευχῆς ἀνῆλθε πρὸς τὸν οὐρανόν. Μετὰ τοῦτο ὁ πλοίαρχος ἔδωσε τὸ σύνθημα καὶ ἠγέρθημεν.

— Καὶ τώρα ἂς φροντίσωμεν περὶ τῶν ζώντων ! ὑπέλαβεν ὁ Λὰν Γκύ. Ἀναλαμβάνω ὑπ' εὐθύνην μου τὴν γενικὴν σωτηρίαν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἀπαιτῶ νὰ μὲ ὑπακούσετε ὅλοι, οἱαδήποτε καὶ ἂν δώσω διαταγάς. Προσέξατε, διότι δὲν θὰ ὑποκύψω ἐνώπιον οὐδενός, δὲν θἀνεχθῶ τὴν ἐλαχίστην ἀπείθειαν, τὸν ἐλάχιστον δισταγμόν. . . Ἰδοὺ τὸ πλοῖόν μας ! Θὰ το ρίψωμεν πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν. Εἶμαι καὶ θὰ εἶμαι ὁ πλοίαρχος ! Ἀλλοίμονον εἰς ὁ,τιδήποτε τὸ λησμονήσῃ !

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, γενομένης τῆς καταμετρήσεως διὰ τῶν ἐργκλείων, τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς δεν ἐβλάβησαν, εὑρέθημεν ὡς ἑξῆς : Νότιον πλάτος: 88°55'. —Δυτικὸν μῆκος : 39°12'.

Ὁ Ἄ λ β ρ α ν ο ς ἀπεῖχε μόλις μίαν μοῖραν καὶ πέντε πρῶτα λεπτὰ—ἤτοι ἑξηκοντα πέντε μίλλια, — ἀπὸ τοῦ Νοτίου Πόλου.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΜΠΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΣΚΥΛΙΩΝ

Ἀγαπητοί μου,

Μ π ό γ ι α ς τ ῶ ν Σ κ υ λ ι ῶ ν — ὁ π ω ς ἐβάπτισεν ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς τὸν ἄνθρωπον τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος ἔργον ἔχει νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς ἀδεσπότους σκύλους,—περιφέρει καὶ πάλιν ἀνὰ τὰς συνοικίας τὴν ἀπαισίαν του τσιμπίδαν καὶ τὸ ἀπαίσιον κάρρον του. . . Φόβος καὶ τρόμος καὶ ἀναστάτωσις, ἀφ' ὅπου διέρχεται, καὶ πρὸ πάντων ὅπου σταματᾷ. Κρότοι θυρῶν κλειομένων βιαίως καὶ παραθύρων ἀνοιγομένων ... ἀλλαλαγμὸς ἀγριοπαίδων φαιδροτάτων . . . γαυγίσματα σκύλων ὀργίλων ἢ ἐντρόμων ... φωναὶ ὀξεῖαι γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι μετ' ἐξάλλου σπουδῆς καλοῦν τοὺς πολυωνύμους σκύλους των . . . . κραυγαὶ ἐρίδων . . . ἐπιφωνήσεως καὶ ἀλοφυρμοί . . . καὶ ἐπὶ τέλους τὸ σπαρακτικὸν οὐρλίασμα τοῦ δυστυχοῦς ζώου, τὸ ὁποῖον συνελήφθη ἤδη μὲ τὸ σιδηροῦν ἐργαλεῖον καὶ ἀπάγεται πρὸς τὸ κάρρον καὶ ... ἴσως πρὸς τὸν θάνατον.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλάκις αὐτὰς τὰς ἡμέρας σᾶς ἀνησύχησεν ἡ θορυβώδης σκηνὴ καὶ σας ἔκαμε νὰ τρέξετε εἰς τὸ παράθυρον, διὰ νὰ ἰδῆτε τί συμβαίνει. Φαντάζομαι δὲ τὴν συγκίνησίν σας, ἂν ἔτυχε νὰ ἔχετε καὶ κανένα σκυλάκι ἀγαπημένον, τὸ ὁποῖον τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν εὑρίσκετο πλησίον σας ἐν ἀσφαλείᾳ. . . . Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κυνοφίλων αὐτῶν ἂν δέν εἴσθε, ἀδύνατον νὰ μὴ σας ἐπείραξε τὰ νεῦρα καὶ νὰ μὴ σας ἐπλήγωσε τὴν εὐαισθησίαν ὁ σκληρὸς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον συλλαμβάνονται οἱ δυστυχεῖς σκύλοι, καὶ ἡ ἔκφρων λύπη τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦσι τότε οἱ κύριοί των—ὅταν μάλιστα εἶνε νεαραὶ κυρίαι ἢ δεσποινίδες ! Πραγματικῶς, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοῦ μέτρου, ἀντιτίθεται ἡ μεγαλητέρα τρυφερότης πρὸς τὴν μεγαλητέραν σκληρότητα. Εἶνε γνωστὸν μὲ πόσον ζωηρὰν συμπάθειαν ἀγαποῦν τὰ σκυλάκια των οἱ κύριοί των καὶ αἱ κυρίαι των, καὶ πόσον ἄξια εἶνε πολλάκις τοιαύτης ἀγάπης τὰ νοήμονα, τὰ πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα αὐτὰ ζῷα· ἐπίσης εἶνε γνωστὸν πόσον πληγόνει καὶ ἐξεγείρει τὴν ψυχὴν οἱαδήποτε βία καὶ σκληρότης κατὰ πλάσματος ἀσθενοῦς καὶ ἀνυπερασπίστου, εἴτε ζῷον εἶνε, εἴτε ἄνθρωπος. Διὰ τοῦτο ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀπελπισία τῶν τρυφερῶν κυνοφίλων, τὰ θρηνώδη οὐρλιάσματα τοῦ σκύλου, ὁ ὁποῖος σπαίρει συσφιγγόμενος ὑπὸ τῆς σιδηρᾶς κυνάγρας, τὸ ἄγριον ἐκεῖνο κάρρον μὲ τὸν σιδηροῦν κλωβόν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνωθοῦνται ἔντρομα, πληγωμένα, πονοῦντα, ἄλαλα, τόσα σκυλιά,—μικρὰ ἢ μεγάλα, εὔμορφα ἢ ἄσχημα, καθαρὰ ἢ λερωμένα, πλούσια ἢ πτωχά, ὁμοῦ ὅλα ὑπὸ τὸ κράτος τῆς κοινῆς δυστυχίας, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἐκδορᾶς, ἡ ὁποία τὰ περιμένει εἰς τὴν ἀστυνομίαν,—εἶνε θέαμα τὸ ὁποῖον μᾶς διαθέτει πᾶν ἄλλο ἢ εὐαρέστως καὶ τὸ ὁποῖον μᾶς κάμνει νὰ σχηματίζωμεν τὴν χειροτέραν ἰδέαν περὶ τῆς ἀνθρωπίνης εὐσπλαγχνίας καὶ δικαιοσύνης. Διότι ἐπὶ τέλους, τί κακὸν ἔκαμεν ἡ μικροῦλα ἐκείνη δεσποινίς, διὰ νὰ σπαραχθῇ τόσον, βλέπουσα ἀπαγόμενον τὸ λατρευτόν της σκυλάκι,—ἢ τί ἔγκλημα διέπραξε τὸ δυστυχισμένον αὐτὸ διὰ νὰ στερηθῇ διαμιᾶς τῆς κυρίας του, τῆς ἐλευθερίας του, τῆς ζωῆς του καὶ ... τοῦ δέρματός του ;

Καὶ ὅμως !.. Πόσα διδακτικὰ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ συμπεράνῃ καὶ ἀπὸ τὰ ἁπλούστερα καὶ ἀπὸ τὰ κοινότερα πράγματα ! . . Ὁ «μπόγιας τῶν σκυλιῶν» ὁ ἀπάνθρωπος αὐτὸς καὶ μισητὸς εἰς ζῷα καὶ εἰς ἀνθρώπους, τί ἄλλο εἶνε παρὰ ἐκτελεστὴς ἑνὸς νόμου, καὶ ἑπομένως ὠφέλιμος, ἀναγκαῖος καὶ ... σεβαστός ; Τὸ ἔργον του, τὸ ἐκ πρώτης ὄψεως σκληρὸν καὶ ἄδικον, ἂν το καλοσυλλογισθῆτε, εἶνε ἔργον ὑψίστης εὐσπλαγχνίας καὶ δικαιοσύνης. Ἂν δεικνύεται σκληρὸς καὶ ἄδικος πρὸς τοὺς σκύλους καὶ πρὸς τοὺς κυρίους των, εἶνε ὅμως εὔσπλαγχνος καὶ δίκαιος π ρ ὸ ς ὅ λ η ν τ ὴ ν κ ο ι ν ω ν ί α ν. Ἐφαρμόζει μίαν διαταγήν, ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει νὰ προστατεύσῃ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Δὲν ἀφίνει εἰς τοὺς δρόμους ἀδεσπότους καὶ ἐλευθέρους σκύλους. Καὶ συλλαμβάνων κάθε τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος θὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ ἄκρον τῆς τσιμπίδας του, ἐμποδίζει τοὺς κυρίους των ἀπὸ τὸ νὰ τους ἀφίνουν ἔξω χωρὶς φίμωτρον ἢ χωρὶς ἁλυσίδα. . . Ἐπιβάλλει δηλαδὴ διὰ τῆς βίας τὸ διατεταγμένον, τὸ πρέπον, τὸ συμφέρον εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν σκύλων. Σκληρὸς ὁ νόμος—ἀλλὰ νόμος !

Βλέπετε ὅτι τὰ πράγματα δὲν εἶνε πάντοτε ὅπως φαίνονται. Ἡ μικρὰ ἐκείνη δεσποινίς, ἡ ὁποία λατρεύει τὸ σκυλάκι της, ὅσον μικρά, ὅσον τρυφερά, ὅσον συμπαθὴς καὶ ἂν εἶνε, ἀποτελεῖ μέρος τῆς κοινωνίας καὶ ἔχει καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις. Ἓν τῶν καθηκόντων τούτων—τὸ ὁρίζει ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις, — τῆς ἀπαγορεύει νὰφίνῃ τὸ σκυ-

λάκι της ἔξω χωρὶς δεσμὸν καὶ χωρὶς φίμωτρον. Τὸ ἐτήρησε ; Δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε· εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν δικαιωμάτων της, χωρὶς νὰ παραβλάπτῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων. Δέν το ἐτήρησε ; Ἐφάνη ἀπρόσεκτος ἢ ἀνυπότακτος καὶ ἄφησε τὸ σκυλάκι της νὰ ἐξέλθῃ ὅπως τοῦ ἤρεσεν ; Ἔ, τότε ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν δικαιωμάτων της καὶ ἤρχισε νὰ παραβλάπτῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων. Καὶ ὁ νόμος θὰ ἔλθῃ ἐναντίον της, καὶ θὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας τοῦ ἀδικήματός της. Τὸ σκυλάκι της θὰ συλληφθῇ, θὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, καὶ ἐκτὸς τοῦ σπαραγμοῦ τὸν ὁποῖον θὰ της προξενήσῃ, θὰ πληρώσῃ καὶ πρόστιμον διὰ νὰ το πάρῃ ὀπίσω.

Ἄλλως τὸ σκυλὶ θὰποθάνῃ. . . Ἔ, τώρα πλέον δέν σας φαίνεται δίκαιον αὐτό ; Καὶ διὰ νὰ σας ἡσυχάσω ἐντελῶς, σᾶς πληροφορῶ, ὅτι τὰ συλλαμβανόμενα σκυλιὰ φονεύονται πρῶτα διὰ στρυχνίνης καὶ κατόπιν ἐκδέρονται. Δὲν ἐκδέρονται δηλαδὴ ζωντανά, ὅπως ἐξεδάρη ἄλλοτε ὁ Μαρσύας ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ ἐξημμένη φαντασία τῶν κυνοφίλων ἔπλασε δι' αὐτὰ ἕνα τοιοῦτον φρικώδη θάνατον — διὰ νὰ κινηθῇ ἴσως περισσότερον ἡ κοινὴ συμπάθεια πρὸς τὰ ἀγαπητά των ζῷα· — ἀλλ' ἡ διάδοσις εἶνε ψευδής, ὅπως καὶ ἡ περὶ τῶν παιδίων, τὰ ὁποῖα συλλαμβάνουν δῆθεν οἱ Ἑβραῖοι καὶ τα βάζουν εἰς ἕνα βαρέλι μὲ καρφιά. . .

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΙΩΑΝΝΑ Ν ΜΑΡΚΕΤΤΗ

Βραβευθεῖσα εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Ζωγραφικῆς.

(Ἴδε φυλλάδιον 14ον, σελ. 108).

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ

ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 308)

— Πάρα πολύ, κύριε ! ἀπήντησεν ἡ Μηλιά. Ἀληθινὰ λοιπὸν αὐτὸς ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε νέαν γῆν ;

— Δηλαδὴ ἓν νέον μέρος τῆς γῆς μας, εἶπεν ὁ κ. Δούμανης. Αὐτὸ συνέβη κατὰ τὸ 1492. Τότε ἀκόμη δὲν ἐγνώριζαν ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἄλλη ἤπειρος, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Ὠκεανοῦ. Ἡ ἤπειρος αὐτὴ ὠνομάσθη Ἀμερική, ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ θαλασσοπόρου, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθησε τὰς ἐρεύνας τοῦ Κολόμβου. Ἄδικον πρᾶγμα ! διότι ἡ Ἀμερικὴ εἶχε πιὰ ἀνακαλυφθῇ ἀπὸ τὸν προκάτοχόν του.

— Καὶ διατί ἔγινεν αὐτὴ ἡ ἀδικία ;

— Διότι, παιδί μου, ἡ δικαιοσύνη εἶνε πολὺ σπάνιον πρᾶγμα εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ! . . Παράδειγμα ὁ Κολόμβος, τὸν ὁποῖον ὁ Φερδινάνδος, ποῦ ἐβασίλευε τότε εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἄφησε νὰ ποθάνῃ πτωχὸς καὶ ἔρημος ... εἰς τὴν Σεβίλλην τῷ 1506.

— Ὥστε λοιπὸν ἡ ἀνακάλυψίς του δὲν ἦτο πολὺ σπουδαία, ἀφ' οὗ δέν τον ἀντήμειψαν ;

— Ἀπεναντίας σπουδαιοτάτη· διάβασε καὶ θὰ ἰδῇς.

Ἡ Μηλιὰ ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ πάλιν τὴν διέκοψε, διὰ νὰ κούσῃ τὸν κ. Δούμανην, ὁ ὁποῖος τῆς ἐξηγοῦσε πότε τοῦτο πότ' ἐκεῖνο, καὶ τὴν ἐρωτοῦσε διάφορα πράγματα, περίεργος νὰ βλέπῃ τί ἐντύπωσιν ἔκαμναν εἰς τὴν μικράν του ἀναγνώστριαν αἱ περιπέτειαι τοῦ Κολόμβου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπέρασεν ἡ βραδυά, χωρὶς νὰ την ἐννοήσουν.

— Ξεύρεις ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα ἕνδεκα ; εἶπεν ὁ κ. Δούμανης. Εἶνε καιρὸς νὰ πλαγιάσουμε.

— Καλὴ νύκτα σας, κύριε ! εἶπεν ἡ Μηλιὰ ἐγειρομένη.

Ἄναψεν ἕνα κερὶ καὶ ἐχαιρέτισε μὲ βαθεῖαν ὑπόκλισιν τὸν κύριόν της.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ποῦ ἐφλυάρησα τόσον καὶ σας ἐκούρασα.

— Δέν με ἐκούρασες καθόλου· ἀπόδειξις ὅτι θὰ σε καλέσω καὶ αὔριον τὸ βράδυ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἀνάγνωσιν.

Τῷόντι τὴν ἐκάλεσε καὶ τὴν ἄλλην ἑσπέραν, καὶ τὴν ἄλλην, καὶ τὴν ἄλλην. . .

Ἐν τούτοις ἡ κυρία Δούμανη ἐξακολουθοῦσε νὰ μὴ βλέπῃ μὲ καλὸν ὄμμα τὴν ἐξοικείωσιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ἐγίνετο μεγαλητέρα. Ἐφαντάζετο ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τῆς Λάνδης θὰπεκλήρονε χωρὶς ἄλλο τὸν ἀνεψιόν του Ἰούλιον, καὶ ὅτι ἡ κολοσσιαία ἐκείνη περιουσία θὰ περιήρχετο εἰς τοὺς δύο μικροὺς τυχοδιώκτας. Καὶ ὅσον τὸ ἐσυλλογίζετο, τόσον περισσότερον τοὺς ἐμίσει καὶ ἐζήτει τρόπον νὰπαλλαχθῇ ἀπὸ αὐτούς.

— Στέλνε μου τὰ ἀσπρόρρουχα μὲ τὴν Μηλιάν, εἶπε μίαν ἡμέραν πρὸς τὴν οἰκονόμον. Ἐνδιαφέρομαι δι' αὐτὸ τὸ κορίτσι καὶ θέλω νὰ με ἀγαπήσῃ ὀλίγον.

Ἔκπληκτος ἡ Πολυξένη, ἐκύτταξε τὴν κυρίαν της, διὰ νὰναγνώσῃ εἰ δυνατὸν εἰς τὸ πρόσωπόν της τί ἐσυλλογίζετο. Ἀλλ' ἡ κυρία Δούμανη τῆς ἔστρεψε τὰ νῶτα, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἐζητοῦσε κάτι εἰς τὸ ἐρμάρι της, καὶ ἐπρόσθεσε:

— Πήγαινε, καλή μου Πολυξένη, δέν σε χρειάζομαι πλέον. Στεῖλέ μου ἐδῶ τὴν Μηλιάν.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἡ Μηλιὰ εἰσῆλθε, μ' ἕνα μεγάλον πανέρι γεμάτον ἀσπρόρρουχα, τὰ ὁποῖα ἀράδιασεν ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι.

— Θέλετε νὰ μου ὁμιλήσετε, κυρία; ἠρώτησε μὲ συστολήν.

— Ναί. Διατί δὲν ἔρχεσαι κάποτε νὰ με βλέπῃς ; Μοῦ φαίνεσαι πολὺ καλὴ κόρη, καὶ ἤθελα πολὺ νὰ σε συμβουλεύω καὶ νὰ σε ὁδηγῶ. Ξεύρεις, ἐδῶ εἰς τὴν Λάνδην, οὔτε ὁ κ. Γαζῆς οὔτε ὁ κ. Δούμανης δὲν εἶνε οἱ κατάλληλοι διὰ νὰ διδάξουν μίαν κόρην τῆς ἡλικίας σου πῶς πρέπει νὰ φέρεται. . . Ἡ Πολυξένη μοῦ εἶπεν ὅτι ἔχεις μίαν θείαν εἰς τὸ Παρίσι καὶ ὅτι ἐκεῖ ἐπήγαινες μὲ τὸν ἀδελφόν σου, ὅταν σᾶς ἤρχαν καὶ σας ἔφεραν ἐδῶ. Ἔχεις δίκαιον νὰ ζητῇς τὴν θείαν σου, διότι εἶνε ἡ μόνη στενὴ συγγενὴς ποὺ σας ἔμεινε· δὲν εἶν' ἔτσι ;

— Μάλιστα, κυρία· εἶνε ἀδελφὴ τῆς μητέρας μας.

— Μὲ ἄλλους λόγους, δεύτερη μητέρα. Καὶ εἶνε εὔκολον νὰ την εὑρῆτε εἰς τὸ Παρίσι. . .

— Μὰ δὲν εἴχαμε λεπτὰ νὰ ἐξακολουθήσουμε τὸ ταξεῖδί μας. . .

— Σᾶς δίδω ἐγώ... Ὅταν ἔχῃ κανεὶς συγγενεῖς, δὲν εἶνε εὐχάριστον νὰ μένῃ μὲ ξένους.

— Ἀλλά . . . ἂν ἔφευγα, ἂν ἄφενα ἔτσι τὸν κ. Δούμανην... Τί θὰ ἔλεγε ;

— Μπᾶ ! τί θὰ ἔλεγε ; Τίποτε ! Συλλογίσου ὅτι μόλις πρὸ τριῶν μηνῶν σᾶς γνωρίζει.. Δι' αὐτὸν εἶσθε ξένοι ... καὶ μάλιστα, ἂν μου ὑπόσχεσαι ὅτι δὲν θὰ το 'πῇς σὲ κανένα, θὰ σου 'πῶ κάτι τι, ποῦ θὰ σε καθησυχάσῃ ἀμέσως. Ἀλλὰ χρειάζεται ἐχεμύθεια.

— Ἂν εἶνε γιὰ καλὸ τοῦ κ. Δούμανη, σᾶς ὑπόσχομαι, κυρία, ὅτι δὲν θὰνοίξω τὸ στόμα μου. . .

— Λοιπόν, ἄκουσε τί μου εἶπε πρὸ ὀλίγου καιροῦ ὁ ἀνδράδελφός μου: «Διατί δὲν πέρνεις κάποτε τὴν Μηλιὰν εἰς τὰ δωμάτιά σου ; Σὺ ἠμποροῦσες νὰ μάθῃς τοὺς σκοπούς της καλλίτερα ἀπὸ ἐμέ. Εἶνε καλὸ κορίτσι· ἐν τούτοις δὲν ἐνοοῦσα νὰ την φορτωθῶ, καθὼς καὶ τὸν ἀδελφόν της, γιὰ πάντα. Ἂν ἠμποροῦσες νὰ της ὑποβάλῃς τὴν ἰδέαν νὰ ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ τὴν θείαν της, θὰ της ἔδιδα ἐγὼ ὀλίγα χρήματα διὰ τὸ ταξεῖδι . . . καὶ ἔτσι θὰ ἦταν πολὺ καλλίτερα.

— Ἔτσι σᾶς εἶπεν ὁ κύριος Δούμανης, κυρία ; ἠρώτησεν ἡ Μηλιά, ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ κάτωχρη.

— Βεβαίως.

— Ἐμένα ὅμως μὲ εἶχε διαβεβαιώσῃ ὅτι θὰ μας ἐκρατοῦτεν ἐδῶ.

— Τότε φαίνεται, ὅτι ἄλλαξε γνώμην, ἀφ' οὗ ἐπεφόρτισεν ἐμὲ νὰ σας δείξω τί πρέπει νὰ κάμετε.

— Καὶ πότε πρέπει νὰ φύγουμε, κυρία ;

— Ὕστερ' ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες τὸ πολύ. Ἀλλὰ πρόσεξε νὰ μή σου φύγῃ λέξις ἀφ' ὅ,τι σοῦ εἶπα. Ὁ κ. Δούμανης θὰ δυσαρεστηθῇ πολύ, ἂν μάθῃ ὅτι σοῦ ἐφανέρωσα τὰς σκέψεις του. Πρέπει νὰ φανῇ ὅτι ἀναχωρεῖς ἑκουσίως, μὲ τὴν θέλησίν σου. . .

— Θὰ ὑπακούσω, κυρία ... ἀλλὰ ... δὲν ἠξεύρετε πόσον μὲ λυπεῖ αὐτό.

Καὶ ἡ Μηλιὰ ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

— Μὴν κλαῖς, κόρη μου, εἶπεν ἡ κ. Δούμανη. Ἄφησε νὰ ἰδῇς πόσον καλλίτερα θὰ εἶσαι εἰς τῆς θείας σου, ἀπὸ ἐδῶ. Ἔλα, πήγαινα τώρα ... καὶ προπάντων σιωπή !

— Ἔννοια σας, κυρία. Ὁ πατέρας μου μ' ἔμαθε νὰ κρατῶ τὸν λόγον μου... Λοιπὸν δέν με χρειάζεσθε πειά ;

— Ὄχι, παιδί μου, πήγαινε.

Δὲν εἶνε εὔκολον πάντα νὰ κάμνῃ κανεὶς τὸ κακόν... Μόλις ἐξῆλθεν ἡ Μηλιά, ἡ κυρία Δούμανη μετενόησε δι' ὅ,τι εἶπεν... Ἂν ἡ Μηλιὰ ἔκαμνε λόγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς της εἰς τὸν οἰκοδεσπότην, καὶ ἂν ἐκεῖνος ἀνθίστατο καὶ την ἠνάγκαζε νὰ ἐξηγηθῇ, καὶ ἐμάνθανε τὴν μηχανορραφίαν . . . ὤ, ποτὲ βέβαια δὲν θὰ ἐσυγχωροῦσε δι' αὐτὸ τὴν νύμφην του ! Ἀλλὰ πάλιν ἡ Μηλιὰ εἶχεν ὁρκισθῇ μὲ τόσην εἰλικρίνειαν νὰ κρατήσῃ τὸ μυστικόν ! Ἔπειτα ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ὁ Ἰούλιος ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ξένους, τῆς ἐφαίνετο τόσον μεγάλος, ὥστε ὤφειλε νὰ κάμῃ κάθε τρόπον διὰ νὰ τους διώξῃ ἀπὸ τὴν Λάνδην.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Μηλιά, ἀφ' οὗ ἐφύλαξε τὸ πανέρι της, κατέβαινε μελαγχολικὴ τὴν κλίμακα διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ δάσος καὶ νὰ κρύψῃ τὴν λύπην της... Ὦ, πόσον ὀλίγος ἦτο ὁ εὐτυχὴς καιρός, τὸν ὁποῖον ἐπέρασεν εἰς τὴν Λάνδην ! . . . Καὶ αὐτὴ ἐνόμιζεν ὅτι θὰ δήρκει αἰωνίως ! . .

[Ἕπεται συνέχεια]

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Η ΓΙΑΓΙΑ ;

— Ἐ Γιάγκο μὲ τὸ ἄλογο, καὶ σὺ Νῖκο μὲ τὸ σκυλί, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἡσυχία ! Δὲν βλέπετε τὴ γιαγιά σας ποῦ ἀποκοιμήθηκε 'στὴν πολυθρόνα; Θὰ την ξυπνήσετε !

Καὶ εἶπαν τὰ παιδιά:

— Μὰ ποῦ εἶνε, μαμά; Ἐμεῖς δὲν τὴν βλέπομε καθόλου !

— Καλέ, τί εἶνε αὐτά ; Τὴ γιαγιά σας δὲν βλέπετε , Ἔλα Χριστὲ καὶ Παναγιά ! Μήπως σᾶς ἔχουν κάμῃ μάγια ;

Μάγια πραγματικῶς ! Ἀλλὰ οἱ φίλοι μας βέβαια θὰ τα λύσουν, μὲ ὀλίγον κόπον καὶ θὰνακαλύψουν τὴν κρυμμένην γιαγιάν.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ο ΜΑΖΑΡΙΝΟΣ

Ὁ καρδινάλιος Μαζαρῖνος, ὁ περίφημος πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ' (ἐγεννήθη τῷ 1602, ἀπέθανε τῷ 1662) ἦτο μὲν μέγας πολιτικὸς ἀνήρ, ἀλλ' αὐτὸ δέν τον ἠμπόδιζε νὰ εἶνε καὶ μέγας φιλάργυρος. Ἐμάζευεν, ἐμάζευεν, ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ ζήσῃ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον αἰωνίως. Εἶχε χρήματα, κτήματα, ἔπιπλα, σκεύη, κοσμήματα. Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν θησαυρῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν περιεστοίχιζαν, περισσότερον ἐξετίμα καὶ ἠγάπα τὰς εἰκόνας του. Ἦτο φιλότεχνος καὶ εἰδήμων, καὶ δὲν ἠγνόει τί μέγα χρηματικὸν ποσὸν ἀντιπροσώπευε μία πινακοθήκη ἐξ ἀριστουργημάτων ζωγραφικῆς, τὴν ὁποίαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἶχε καταρτίσῃ εἰς τὸ μέγαρόν του.

Ἐξ ἄλλου εἶχε καὶ μίαν ἀδυναμίαν, κοινὴν εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους, καὶ μικροὺς καὶ μεγάλους : ἐφοβεῖτο τὸν θάνατον. Ἡ ἰδέα ὅτι ἔμελλε νὰποθάνῃ, χωρὶς τοὐλάχιστον νὰ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ κανένα ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς, τοὺς ὁποίους εἶχε συναθροίσῃ εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του,—ἡ ἰδέα αὕτη τὸν καθίστα δυστυχῆ. Διὰ τοῦτο, κατὰ τὰ τελευταῖά του ἔτη, γέρων πλέον ἀσθενικὸς καὶ παράλυτος, διέτασσε νὰ τον φέρουν εἰς τὴν πινακοθήκην του, καὶ ἐκεῖ καθήμενος καὶ παρατηρῶν τὰς ὡραιοτέρας εἰκόνας,—ἐκείνας ἴσως αἱ ὁποῖαι τῷ ἐστοίχισαν ἀκριβώτερα, — ἐψιθύριζε στενάζων :

—Ἄχ ! ἀλλοίμονον ! Ὅλ' αὐτὰ θὰ τ' ἀφήσω ἐδῶ πέρα !

Ἡ λύπη αὕτη καὶ ἡ πρὸς τὰς εἰκόνας του λατρεία, τῷ ἐνέπνευσαν αἴφνης μίαν ὡραίαν ἀπόφασιν : Νὰ δωρήσῃ δηλαδὴ εἰς τὸν βασιλέα τὴν πολύτιμον πινακοθήκην του. Τὸ ἔπραξε τῷόντι, καὶ ἡ πινακοθήκη τοῦ Μαζαρίνου ἀπετέλεσε τὸν πυρῆνα τοῦ Μουσείου τοῦ Λούβρου, τὸ ὁποῖον θαυμάζουν ὅσοι ἐπισκέπτονται τοὺς Παρισίους, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ θαυμάσετε καὶ σεῖς ἂν ποτε ἐπισκεφθῆτε τὴν μεγάλην αὐτὴν πρωτεύουσαν.

—

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ—ΨΥΧΗ

Ξένοιαστη κ' εὔθυμη γυρίζει
Μὲ τὰ ἐλαφρά της τὰ φτερὰ
Καὶ μέσα 'στ' ἄνθη φτερουγίζει
Ἡ πεταλούδα, μὲ χαρά.

Μ' ἅμα τ' ἀγγίξῃ τὰ φτερά της
Ἄσπλαχνο χέρι δυνατά,
Φεύγ' ἡ φρεσκάδα κ' ἡ χαρά της
Καὶ χαμηλά, βαρειὰ πετᾷ.

Καὶ ἡ ψυχὴ ἀπ' τὸν οὐρανό της
Φέρνει 'δῶ κάτω δυὸ φτερά :
Τὸ ἕνα λέγετ' Ἀθωότης
Καὶ τ' ἄλλο λέγεται Χαρά.

Μ' αὐτά, μικρούλα, τριγυρίζει
Μέσα 'στὰ χάδια, 'στὰ φιλιά
Κ' εὐτυχισμένη φτερουγίζει
Μέσα 'ς ὀνείρων ἀγκαλιά.

Μ' ἅμα τ' ἀγγίξῃ τὰ φτερά της
Ὁ κόσμος ἄσπλαχνα, μ' ὀργή,
Φεύγ' ἡ φρεσκάδα κ' ἡ χαρά της
Καὶ σέρνεται βαρειὰ 'στὴ γῆ.

Ν. Ι. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 54ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 10 Ἰανουαρίου 1898 πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. δημοσιευθεισῶν 220 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροθέσμως. Λύσεις, γραφεῖσαι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ ἰδιαιτέρου τῶν Λύσεων, οὐδόλως ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Δημήτριος Π. Δρίβας, 190.*

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Περικλῆς Ἀνδρεάδης* 182.—*Ζοφερὸς Μεσαίων*, 180. (ὁ *Φιλέλλην Μικρασιάτης* 189, τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ ὡς τυχὼν Α' Βραβείου τῆς αὐτῆς τάξεως εἰς τὸν 53ον Διαγωνισμόν.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ὡραία Ἀνθοδέσμη* 134.—*Ἄβρα τοῦ Φαλήρου* 124.—*Μέλλουσα Καλλιτέχνις* 121.

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Θέλπουσα* 120.—*Ἀρχιναύαρχος Εὐρυβιάδης* 115.—*Ἄβρα τοῦ Ἐὐξείνου*, 107.—*Κεραυνοβόλος Ζεύς*, 90.—*Νέος Ἡρακλῆς*, 69.—*Ἥρως τοῦ Μεσαίωνος*, 62

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἐθνικὸς Ὕμνος*, 54.—*Τριπτόλεμος*, 50.—*Πῶς-τα-περνᾷς*, 33.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ταπεινὸν Ἴον*, 199.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ρὰς Ἀλούλας*, 196.—*Θαλασσοζάλη*, 193. (Τὸ *Κάτσε-Βρέστο* 192, τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὸν ἤδη ὑπὸ ἄλλο ψευδώνυμον Β' Βραβείου τῆς αὐτῆς τάξεως.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Σωτήριος Κ. Σωτηρόπουλος*, 184.—*Κωνστ. Ν. Γαζετόπουλος*, 180.—*Μικρὸς Τυμπανιστής*, 176. (ὁ *Εὔθυμος Ναύτης* 171 καὶ ὁ *Κεραυνὸς* 178, τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ὁ μὲν Γ' Βραβείου εἰς τὸν 53ον, ὁ δὲ Β' Βραβείου εἰς τὸν 52ον Διαγωνισμὸν τῆς αὐτῆς τάξεως.)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Τριόπιος Ἀπόλλων*, 174.—*Ἑωσφόρος*, 166.—*Δημοσθένης Καλλιάφας*, 165.—*Σέλευκος ὁ Κεραυνός*, 164.—*Τζὼν Μπούλ*, 162.—*Ἄβρὰ τοῦ Ῥοσνοῦ*, 158.—*Δημ. Σ. Δίπλας*, 155.—*Τρομάρας*, 154.—*Δημήτριος Κ. Δαβαρόπας*, 152.—*Εὐγένιος Χατζηδημητρίου*, 151.—*Μαρία Γλυνοῦ*, 147.—*Ἐανθὴ Ἀγράμπελη*, 146.—*Ἐμπεδοκλῆς*, 145.—*Γενναῖος Λέσβιος*, 144.—*Ἀστὴρ τοῦ Βέγα*, 143.—*Ἄσπρη Γάτα*, 142.—*Κόρη τῆς Ὡραίας Λέσβου*, 141.—*Σπασμένος Φεγγίτης*, 141.—*Ἀγγουρολογιώτατος*, 139.—*Ζήτης*, 137.—*Ἐαρινὴ Ἠρωΐδα* 136.—*Ἀγνωστος*, 135.—*Φίλεργος Κόρη*, 135.—*Ἰωσὴφ Γ. Γουλιαρίτης*, 133.—*Μποῦφος*, 132.—*Κύκνειον Ἆσμα*, 127.—*Ὑποβρύχιος Ἄμυνα*, 126.—*Φροῦδο τῆς Ἐπογῆς*, 125.—*Ἀγριοτριαντοφυλλιά*, 123.—*Ἑλληνικὴ θάλασσα*, 117.—*Βασίλειος Κ. Ἑρμείδης*, 116.—*Συριανὸς Ἱππότης*, 115.—*Καρδερίνα*, 104.—*Ἔλενος*, 102.—*Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*, 100.—*Ἰωάννης Μπούμπουλης*, 99.—*Πλοίαρχος Νέμας*, 89.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ἄνθος τῆς Αὐγῆς*, 87.—*Γοτορρέδος τοῦ Βουλλυόνου*, 87.—*Ἀλύτης*, 83.—*Βίγλα*, 74.—*Χιονοσκεπὴς Ὄλυμπος*, 72.—*Δία*, 70.—*Ἀκτὶς Ἡλίου* (Μακραχωρίου), 66.—*Χρυσόστομος Παπαδόπουλος*, 65.—*Ὑπολαΐς*, 64.—*Σοφὸς Σολομών*, 64.—*Μαγευμένη Ἀκρογιαλιά*, 62.—*Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου*, 59.—*Ἐξερευνητὴς τῶν Ψευδωνύμων*, 57.—*Μακρολέλεκας*, 57.—*Ἀτταβίριον Ρόδου*, 55.—*Λεσβιακὴ Ἀκτή*, 55.—*Ἶρις*, 53.—*Παλλικάρι τῆς Λαζίας*, 49.—*Πάλλουσα Καρδία*, 48.—*Πίφ-Παφ*, 46.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Περσεύς*, 162.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ρίον*, 151.—*Ζεβάρ*, 145.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Γιαννάκης Κ. Μαυρίκος*, 124.—*Κῦμα τῆς Πριγκήπου*, 113.—*Μικρὸς Περίεργος*, 86. (Ὁ *Ἄγρυπνος Φάρος* 139, τὸ *Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς* 113, καὶ ἡ *Ζαππὶς* 103, τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ὁ μὲν Δ' Βραβείου εἰς τὸν 53ον, τὸ δὲ Γ' Βραβείου εἰς τὸν 53ον, ἡ δὲ τελευταία Γ' Βραβείου εἰς τὸν 49ον, τῆς αὐτῆς τάξεως).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Λαδωμένος Ποντικός*, 82.—*Τέττιγες*, 78.—*Ἀπόγειος Ἄβρα*, 74.—*Ἰωάννα Δάρκ*, 67.—*Φωτιὰ καὶ Λαύρα*, 51.—*Κόρη τοῦ Ναυπλίου*, 49.—*Ἄψε Σβύσε*, 47.—*Ἄστρον τῆς Αὐγῆς*, 43.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Σκουλῆκι τῆς Γῆς*, 34.—*Ἀνδρέας Σκέφερης*, 31.—*Νεράϊδα τοῦ Ἀμφειοῦ*, 27.—*Εὔκρατος Ζώνη*, 25.

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΥΣΕΤΙ *ὀρθὰς λύσεις καὶ σὲ ἕξῆς, ἀναμὶξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων:*

Ἀγρία Ἀγκινάρα, 25.—*Ἄγριος τῆς Ἀμερικῆς*, 4.—*Ἀμαρτωλὸς Ἑλλὴν*, 1.—*Δημ. Ν. Βαλσαμῆς*, 8.—*Ἀνδριάνα Ν. Βλασσοπουλου*, 11.—*Γενναῖος Κόνων*, 7.—*Δαιμόνιος Περικλῆς*, 30.—*Νικήτας Διπλαράκος*, 8.—*Ἐρυθρὰ Καμέλια*, 4.—*Θαυμαστὴς τῶν Ὡραίων Τεγνῶν*, 19.—*Ἰόνιον Πέλαγος*, 23.—*Ἰουστινιανός*, 4.—*Ἀγγελικὴ Καραμαούνα*, 21,—*Πέτρος Μ. Καρούσος*, 2.—*Καρύδι τῶν Ἰνδιῶν*, 11.—*Κερκυραϊκὴ Νύξ*, 21.—*Κισσός*, 42.—*Κουταλιανός*, 35.—*Κρυσταλλόδης Πηγή*, 19.—*Κωνσταντῖνος Κωνσταντινίδης*, 31.—*Λευκὸ Μαρουσάκι*, 20.—*Λουκᾶς Δήμου Λέβας*, 11.—*Μακαρουνάδα*, 25.—*Ἀριστ. Μακρόπουλος*, 15.—*Μαντεῖον τοῦ Τροφωνίου*, 10.—*Σπ. Γ. Μένεγας*, 8.—*Μεσολογγιτάκι*, 9.—*Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας*, 30.—*Ὀρφεύς*, 22.—*Λάμπρος Π. Παπαγεωργίου*, 23.—*Πιστὸς Σπαρτιώτης*, 11.—*Σοφὸς Σωκράτης*, 3.—*Σπαρτιατόπουλο*, 13.—*Σταγειρίτης*, 8.—*Τοπελληνής*, 29.—*Τραγικὸς Αἰσχύλος*, 17.—*Φιλάμμων*, 5.—*Φιλομουσος Παῖς*, 33.—*Φλογερὰ Ἀκτὶς τοῦ Σουλίου*, 8.—*Φύγε ἀπ' ὀδῶ*, 22.—*Χειμωνάνθη*, 32.—*Χιονοσκεπὲς Ὄρος*, 2.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Τάκης ἔτρεχεν ἔξω, ἐνῷ ἔβρεχεν. — Τάκη, τοῦ φωνάζει ἡ μητέρα ἀπὸ τὸ παράθυρον· μὴν κάθεσαι ἔξω καὶ βρέχεσαι.

— Ἔννοια σου, μαμμά· ἀπαντᾷ ὁ Τάκης· δὲν κάθουμαι. Τρέχω καὶ ἡ βροχὴ δὲν μὲ φθάνει.

Βατάλη ἀπὸ τὸ Μεσολογγιάκι

* * *

Ἡ *Μαρουσιώτισσα*. — Πῆρα μαζί μου τὴ κλειδὶ τοῦ συρταριοῦ μου καὶ φοβοῦμαι μὴν τὴ χάσω.

Ἡ *Μέλλουσα Καλλιτέχνις*.—Καημένη κόρη σύ, δὲν τὰ ἐκλείδωνες εἰς τὸ συρτάρι σου;

Βατάλη ὑπὸ τοῦ Ζήνου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΙΔΟΥ σήμερον καὶ τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων, τὰ ὁποῖα ἐπερμένανε μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν. Συγχαίρω ὅλους τοὺς βραβευθέντας, παρακαλῶ δὲ τὸν *Δρίβαν*, τὸ *Ταπεινὸν Ἴον* καὶ τὸν *Περσέα* νὰ μοῦ στείλουν τὰς φωτογραφίας των πρὸς δημοσίευσιν. Ἡ αὐτὴ παράκλησις πρὸς τὴν *Ἀντιγόνην Ἰατρίδου* καὶ τὴν *Ἑλληνικὴν θάλασσαν*. Συγχρόνως μοῦ σημειώσουν πῶς ἐπιθυμοῦν νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, μὲ τὸ ὄνομά των ἢ μὲ τὸ ψευδώνυμον; διότι εἶνε δικαίωμα τοῦ βραβευομένου νὰ φανερωθῇ ἢ νὰ μὴ φανερωθῇ, καὶ δι' αὐτὸ βλέπετε ἄλλας εἰκόνας μὲ τὸ ὄνομα καὶ ἄλλας εἰκόνας μὲ τὸ ψευδώνυμον.

Λαμπρὰ προχωρεῖ ἡ Ψηφοφορία μας. Φαίνεται ὅτι ἡ παράτασις τῆς Προθεσμίας δὲν ἐπέφερε ἐπὶ τέλους τὸ ἐλπιζόμενον Ἀποτέλεσμα. Λυποῦμαι μόνον ποῦ δὲν ἔχω τόπον νὰ ἐξαπλωθήσω τὴν πρίχειρον Στήλην τῆς Τιμῆς. Δὲν ἔδημοσίευσα εἰς τὰ δύο προηγούμενα φύλλα, καὶ συνεπωρεύθησαν τόσα ὀνόματα, ὥστε θὰ μοῦ ἐχρειάζετο πολὺς τόπος ἂν ἤθελα νὰ τὰ δημοσιεύσω μαζί. Ἀλλὰ θὰ ἀρχίσω πάλιν νὰ τὰ δημοσιεύω ἀπὸ λίγα λίγα, καὶ ἐπὶ τέλους ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἐκδώσω ἓν παράρτημα, διὰ νὰ τὰ συμπεριλάβω ὅλα χωρὶς ζημίαν τῆς ὕλης τοῦ φύλλου. Ἐν τούτοις καὶ οἱ πολυπληθεῖς ψηφοφόροι τῶν ἡμερῶν τούτων ἂς δεχθοῦν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου.

Εἴδες λοιπὸν, *Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας*, ὅτι δὲν ἔπταιε ἐγὼ ποῦ δὲν ἐλάμβανες τακτικὰ τὸ φύλλον; Νὰ τώρα ποῦ ἔλαμες ἀναφορὰν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ ἡ ἀτελὴς διωρθώθη. Μὴ ὑπερήρεσεν ἡ ἐπιστολή, μὲ τὴν ὁποίαν συνόδευσες τὴν ψῆφόν σου. Τὴν ἐφύλαξα δὲ διὰ νὰ δημοσιεύσω ἓν ἀπόσπασμα εἰς τὸ Πανηγυρικὸν Λεύκωμα τῆς Εἰκοσαετηρίδος. Κατενθουσιασμένος καὶ ὁ κ. Φοῖδων μὲ ὅσα γράφεις περὶ αὐτοῦ.

Ἀρχιναύαρχε Εὐρυβιάδη, ἀπατᾶσαι φρονῶν ὅτι ἦτο *μηδαμινὸς* ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀπεκλείσθης τοῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Καλλιγραφίας. Ὄχι ἀγαπητέ μου· ἡ σημείωσις τῆς ἠλικίας ἦτο ἀπαραίτητος, ἀφ' οὗ ἐπρόκειτο περὶ δύο Τάξεων. Ἔπειτα ἦτο ρητὸς ὅρος τοῦ Διαγωνισμοῦ, καὶ κανεὶς ὅρος ποτὲ δὲν εἶνε *μηδαμινός*· ὅλοι ἔχουν τὸν λόγον των. Οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ προστρέξω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων διὰ νὰ εὕρω τὴν ἡλικίαν σου, ὡς λέγεις· διὰ πῶς ἤθελες νὰ ἐνθυμηθῶ, ὅτι εἶχες μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτόν; Μήπως ἔχω νὰ κάμω μὲ ἕνα ἢ μὲ δύο; Ἐδῶ εἶνε χιλιάδες παιδιά, τὰ ὁποῖα ἐννοεῖς ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐνθυμοῦμαι ἀπὸ ποῦ διαγωνίζεται κανεὶς καὶ ποῦ δὲν διαγωνίζεται. Βλέπω πάντοτε τὸ χαρτί ποῦ ἔχει ἐνταλμένον· καὶ ἀφ' οὗ εἰς αὐτὸ εἶχες ξεχάσει νὰ σημειώσῃς τὴν ἡλικίαν σου, ἔπρεπε νὰ ἀποκλεισθῇς· ἀλλέως δὲν ἐγίνετο.

Ὄχι, *Γουλιέλμε Τέλλε*, ἡ ἔκπληξις τὴν ὁποίαν ἑτοιμάζει ὁ Ἀνανίας δὲν εἶνε τὸ νὰ μὴ παρουσιασθῇ ἐφέτος καθόλου· θὰ παρουσιασθῇ καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Ἔπειτα τὸν ἐρώτησε καὶ αὐτὸ τὸ νοστιμώτατον ποὺ τοῦ ἔγραψες: ἀσπεῦσε νὰ μας *ἐκπλήξῃς ἐγκαίρως*, εἰ δὲ μὴ *θὰ σε πλήξωμεν καιρίως*.» Γιὰ τέτοια, ξεύρεις, τρελλαίνεται ὁ Ἀνανίας.

Δὲν πιστεύω, *Χρυσόμαλλε Δέων*, νὰ ἦτο ὁ Ἀνανίας αὐτὸς ποὺ ἠρώτησες διατί ἔφυγε· θὰ ἦτο κάποιος πρώην ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου μας. Ὁ Ἀνανίας εἶνε ψυχογιὸς—καὶ θὰ εἶνε αἰώνιος.

Νέα περὶ τοῦ φιλοδιαπλασιστικοῦ Συλλόγου τοῦ Πειραιῶς ἡ «Ἑλλάς»: "Ἔλαβα τὸν νέον Κανονισμὸν τυπωμένον. Ἐπειδὴ ἀνεχώρησεν ὁ *Καποῦρατος*, πρόεδρος ἐξελέγη ὁ Σπυρ. *Μαγάρης*, Προσήλθε καὶ ὁ *Πέτρος Πολιτάκης* καὶ ἔγινεν ἐλεγκτής. Πλῆρες τὸ σωματεῖον· τώρα περιμένω τὰ *ἔργα* του.

Χαῖρε πάρα πολύ, *Γλυκύλαλος Ἀηδὼν*, μόνον *ἀπαφίσσος νὰ μου γράψῃς τακτικά*, ὅπως λοιπόν. Ἡ πρότασις τῆς *Μελλούσης Καλλιτέχνιδος* δὲν ἠξεύρω ἀκόμη ἂν θὰ πραγματοποιηθῇ, διότι τὸ Ουνροίr αὐτὸ ἐπράκειτο νὰ γίνῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ δυστυχῶς καμμία ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητριῶν μου δὲν μου ἔγραψεν ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ ἐργασθῇ, ἐκτὸς τῆς *Πένας Ποιητοῦ*, ἡ ὁποία, νομίζω, ἐπρόκειτο καὶ αὐτὴ νὰναχωρήσῃ. Ὥστε θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Ραπτικῆς καὶ εἰς τὸν Ἔρανον, ὅπως καὶ πέρυσι. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι φέτος θὰ προκηρυχθῇ ἐνωρίτερα διὰ νὰ ἔχετε καιρὸν νὰ ἐργασθῆτε.

«Θὰ με συγχωρήσῃς βέβαια - μοῦ γράφει ἡ *Ἑλληνικὴ θάλασσα*, - ἂν τὰ γράμματα τῆς σημερινῆς ἐπιστολῆς μου δὲν εἶνε ἀντάξια τοῦ Βραβείου μου· ἀλλὰ τί νὰ κάμω; ἡ χαρὰ κάνει ὥστε τὸ χέρι μου νὰ τρέχῃ τόσον...» Ὤ, τὴν ἐννοῶ πολὺ καλὰ αὐτὴν τὴν χαράν!

Ὁ δὲ *Ναύαρχος τῆς Βαρέλλας* διαμαρτύρεται, ὅτι δὲν εἶχε σοσφὸν χαρακτῆρα ἡ Σελὶς τῆς Καλιγραφίας του, καὶ ὅτι ἀστειευόμενος μοῦ ἔγραψεν ὅτι ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες κακογράφουν. Τόσφ τὸ καλλίτερον!

Μὲ πολλὴν μου χαράν, *Ροδίζουσα Φύσις*, ἔλαβα ἐπιστολήν σου, κατόπι μακρᾶς σιωπῆς. Τοὐλάχιστον γράφε μου τώρα συχνά, διὰ νὰναπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις.

Νά, καὶ ὁ *Φιλοθάρατος* ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ σπουδαῖον ζήτημα τοῦ σταδίου, τὸ ὁποῖον θὰκολουθήσῃ, ἐξ αἰτίας τῶν τελευταίων ἐπιστολῶν τοῦ κ. Φοῖδωνος.

Ἀρκτοῦρε, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ. Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐμπιστευθῇς πάλιν κείς τὴν ἐχεμύθειαν τῶν φίλων σου.» Νὰ μιμηθῇς τὸν *Χρυσορρόαν Πακτωλόν*, ὁ ὁποῖος σήμερον ἴσα-ἴσα μοῦ γράφει, ὅτι εἶνε ὑπερήφανος διότι ἐκράτησε τὸ ψευδώνυμόν του τόσον μυστικόν, ὥστε ἐχι μόνον κανεὶς εἰς τὸν τόπον του δὲν τὸ ἔμαθε, ἀλλ' οὔτε καὶ μέσα εἰς τὸ σπίτι του τὸ ἠξεύρουν!

Ἀτρόμητε Ναυτόπαι, ἰδοὺ τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Τὴν πληροφορίαν σου ὅμως ὅτι ἤλλαξες κτλ. ἂς μὴ τὴν βάλωμεν σήμερον, διότι ἀμέσως θὰ σ' ἐννοήσουν.

Ὅ,τι ἅπαξ ἀγοράζεται, *Πέτρε Καρούσο*, δὲν ἐπιστρέφεται. Ἐν τούτοις πέρασε ἀπὸ τὸ Γραφεῖον νὰ συνεννοηθῇς.

Σέλευκε Κεραυνέ, *Ζοφερὲ Μεσαίων*, κτλ. κτλ., εἶδα τὰς πληροφορίας σας. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα λύεται ὑπὸ τοῦ *Λουσίου*, ὁ ὁποῖος μοῦ γράφει ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Αἴνιγμα δεδημοσιεύθη κατὰ πρῶτον εἰς τὸν 23ον τόμον μου, (σελ. 112, ὑπ' ἀριθ. 113) δθεν παρελήφθη ἡ πρωτοριαστμένον.»

Ἀ, δι' αὐτὸ δὲν μου ἔγραφες τόσον καιρόν, *Γαλήνεια θάλασσα*, διότι ἐμελετοῦσες, διὰ νὰ εἶσαι μία ἀπὸ τὰς πρώτας εἰς τὰς Ἐξετάσεις. Σὲ συγχαίρω ποῦ τὸ κατώρθωσες. Γράφε μου τώρα συχνά.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἔχεις νὰ μου γράψῃς, *Κυματίζουσα Θάλασσα*; Ἀμὲ διὰ τὸν χαλεδὰν ποῦ ἔκαμες ἀπὸ τὴν χαράν σου ἄμα εἶδες τόνομά σου ἢ φορὲς εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον, πῶς δὲν μου γράφεις τίποτε;.. Ἀλήθεια, νὰ σου 'πῶ: ἐξακολουθεῖς νὰ νομίζῃς ὅτι ἡ Διάπλασις σὲ κολακεύει;.. ἔ; βλέπεις πῶς μοῦ τὰ λέγει ὅλα τὸ πουλάκι μου;.. Θὰ μου στείλῃς τὴν δραχμὴν μαζὶ μὲ τὰ προτεινόμενα ψευδώνυμα.

Ἀλήθεια, *Φιλαμερικανίς*, ἐνόμισες ὅτι εἶμαι θυμωμένη ἐναντίον σου, ἐπειδὴ μοῦ ἔγραψες ὅτι τὸ διπλοῦν φυλλάδιον τῆς νέας περιόδου, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλῳ καὶ Ἀλληλογραφίαν; Καὶ γίνεται σωστότερος λόγος ἀπὸ αὐτόν; Πίστευσε ὅτι δὲν ἐσκέφθην ποτὲ οὔτε τὸ φυλλάδιον νὰ γεμίσω μὲ Ἀλληλογραφίαν, οὔτε... νὰ θυμώσω μαζί σου. Ἡσύχασε καὶ γράφε μου.

Δὲν εἶνε δύσκολον, *Τιούχτρα*, νὰ κατανοήσῃς αὐτὸν τὸν φόβον, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁλωσδιόλου *παιδικός*. *Θέλησε ἀπαιτεῖται καὶ τίποτε* ἄλλο. Νὰ 'πῇς μέσα σου: «Δὲν φοβοῦμαι πλέον! δὲν θὰ πάθω τίποτε ἂν ὑπάγω βράδυ ἀπὸ μίαν κάμαραν εἰς ἄλλην.» Καὶ νὰ ἰδῇς ὅτι θὰ πηγαίνῃς χωρὶς νὰ φοβῆσαι.

Δυστυχῶς δὲν εἰμπορῶ νὰ σ' εὐχαριστήσω, *Σουμεῶν Θαλισσινέ*. Κατ' ἀρχὴν δὲν δημοσιεύω τοιαύτας εἰδοποιήσεις. Ἄλλοτε ποῦ εἶχα ἐξώφυλλον μάλιστα· ἀλλὰ τώρα, μὲ τόσῳ μικρὸν φύλλον, ἀδύνατον. Ψάξε τοὺς τελευταίους τόμους μου, καὶ ἂν ἰδῇς μίαν ξένην εἰδοποίησιν, σοῦ δίδω τὸ δικαίωμα νὰ δυσαρεστηθῇς. - Σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ ἀναμένω τοὺς νέους συνδρομητάς.

Μὲ πολλὴν μου χαράν, *Βίκτωρ* καὶ *Φανὴ Ἰωαννίδου*, θὰ λαμβάνω ὑπ' ὄψει μου τὰς ἐπιστολάς σας. Βλέπω δὲ ὅτι, ἂν καὶ ἐκάματε γαλλιστὶ τὰς σπουδάς σας, γράφετε τὴν ἑλληνικὴν ὡραιότατα. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θὰ γίνετε ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ τακτικωτέρων μου φίλων.

Ἑλληνὶς Καλλιτέχνις, τί ὡραία ἡ περιγραφή σου! Μὰ διατί δὲν μου γράφεις συχνότερα; Ἔστειλα τὴν πρὸς τὴν *Δάφνην* ἐπιστολήν σου.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Ἄγριον Μάγδην* (Γ. Κ. εὐχαριστῶ διὰ τὰς προσπαθείας πρὸς αὔξησιν τῶν φίλων μας·) *Δρομέα Φειδιππίδην* (Β. Κ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Κόρην τοῦ Ἀσωποῦ* (Δ. Σ.) *Ἀρλεκίνον* (Π. Μ.) καὶ *Δυσόχαρτον* (Π. Ζ.).

Ἀσπασμοί, πληροφορίαι: — Ὁ *Ἄγριος Μάγδης* ἀσπάζεται τὸν *Γ. Κάσσανον*· — τὸ *Ἥσυχο Ἀεράκι* ἐρωτᾷ τὸν *Εὔθυμον Ναύτην* ἂν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν του·—ἡ *Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας* ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Σημαίαν* καὶ τὴν *Δάφνην*·—ἡ *Ἶρις* πληροφορεῖ τὸν *Χαλασμὸν Κόσμου* ὅτι ἐγέλασε πολὺ διὰ τὸ ποίημα, τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἀνανίαν· ἄ, μὰ ἦτο πολὺ νόστιμον!—ὁ *Ἀρχιναύαρχος Εὐρυβιάδης* ἐρωτᾷ τὴν *Ἑλλὴν Ζάννου* ἂν, ὡς ἔμαθεν, ὑπέφερε πάρα πολὺ εἰς τὸ ταξείδιόν της· — ὁ *Γουλιέλμος Τέλλος* συγχαίρει τὴν *Ἀντιγόνην Ἰατρίδου* διὰ τὴν Καλλιγραφίαν της καὶ τὸν *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* διὰ τὰς Ἀσκήσεις του —ἡ *Τελευταία Κελιδὼν* ἐρωτᾷ τὸν *Ἄρατον* ἂν θέλῃ κανένα κιλαφτζῆνο διὰ τὴν Χώραν τῶν Μακάρων, νὰ του στείλῃ ἕνα ἀπὸ τὴν Πόλι· ὁ δὲ *Πᾶμ Μπούμ*, ἐπειδὴ δὲν εὐκαιρεῖ νὰ τὸν συνοδεύσῃ, τὸν παρακαλεῖ νὰ του φέρῃ λίγα ἀπ' ὅλα ποῦ εὑρίσκονται ἐκεῖ·—ἡ *Ἑλληνικὴ θάλασσα* συγχαίρει τὴν *Ἀντιγόνην Ἰατρίδου*, τῆς ὁποίας, λέγει, τὰ γράμματα ἴσαν πολὺ καλλίτερα ἀπὸ τὰ ἰδικά της· — ἡ *Ροδίζουσα Φύσις* ἀσπάζεται τὸ *Τί με μέλει* καὶ τὸ ἐρωτᾷ πῶς περνᾷ εἰς τὸ Ἀγραστόλι· τὰ δέοντα καὶ πρὸς τὸ *Ἀγκάθι τοῦ Βώλου* — τὸ *Ἀφράτο Γουρουνόπουλο* πληροφορεῖ τὸν *Ὀρφέα* ὅτι τὸν γνωρίζει πολὺ καλὰ καὶ τὸν ἐρωτᾷ διατί δὲν γράφει πλέον πρὸς τὸν φίλον του *Ἡρακλέα Α...*; — ἡ *Χειμωνάτικη Διακάδα* ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Σαμιακὴν Σημαίαν*, τῆς ὁποίας ἔμαθε τὸ ὄνομα ἀπὸ μίαν ἐξαδέλφην της· — ὁ *Αἶνος* χαίρει πολὺ διότι τὸ *Ἀγκάθι* θὰ ἐπισκεφθῇ πάλιν τὴν Κεφαλληνίαν κατὰ τὰ Χριστούγεννα, καὶ τότε θὰ γνωρισθοῦν·—ἡ *Ναυτοπούλα* εὐχαριστεῖ τὸν *Ἥρωα τοῦ Μεσαίωνος* διὰ τὴν κάρταν του καὶ διὰ τὴν ἀσκάλυψιν τοῦ ὀνόματός του·—ὁ *Μελαγχρινὸς Γαλανομμάτης* καὶ τὸ *Μήν-τα-ρωτᾷς* ἐκφράζουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸ *Πῶς-τα-περνᾷς*, διὰ τὰς λαμπρὰς περιποιήσεις ὧν ἐτύχαν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν εἰς τὴν πατρίδα του μετάβασίν των·—ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ἴριδα*·—τὸ *Ἄστρο Λαγουδάκι* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν*, διότι ἀπὸ τὴν εἰκόνα της ἐνόησε τί καλὴ κόρη ποῦ εἶνε· — ἡ *Ὀμίχλη τῆς Ἀγγλίας* ζητεῖ τάχιστα τοῦ *Γιοῦ τῆς Νυκτός*· — Αἱ λοιπαὶ πληροφορίαι παραλείπονται ἐλλείψει χώρου.

Καὶ μία ἐπανάληψις: "Ὀχι τὸ *Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς* (ὅπως κατὰ λάθος ἐτυπώθη εἰς τὸ 33ον φυλλάδιον) ἀλλὰ τὸ *Ἄνθος τῆς Αὐγῆς* ὀνομάζεται *Ἀλέξ. Μανιᾶς* καὶ ἤλλαξε ψευδώνυμον.

Μικροὶ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀντιλαλήξουν: Ἡ *Χειμωνάτικη Διακάδα* μὲ τὸν *Ναπολέοντα Λαπαθιώτην*, *Τοῦμ περεραί μουζέ*, *Ἱππότην τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς* καὶ *Ἀνδρέαν Σουλιώτην*.—ὁ *Μικρὸς Τυμπανιστὴς* μὲ τὸ *Ἀειθαλὲς Ρόδον*, *Ἰωάννην Γρέβ*, *Ἀγκάθι τοῦ Βώλου*, *Ἑλληνικὴν Σημαίαν* καὶ *Ρωμηοπούλαν*·—τὸ *Ἀγκάθι* μὲ τὴν *Μίαν Τρελούλαν*·—ὁ *Βασιλεὺς τῶν Ἀνθέων* μὲ τὸ *Ταπεινὸν Ἴον*, *Δεσποινίδα Λῆ Λούγκ-Τσάγκ*, *Πῶς τα-περνᾷς*, *Κάτσε Βρέστο* καὶ *Κατέβα νὰ φᾶμε*·—ὁ *Ἀνεμοστρόβιλος* καὶ ἡ *Μυλαίδη* μὲ τὴν *Ἰωάννην Μαρκέτη*, *Ἱππότην τῶν Ἀνέμων* καὶ *Ἄνθος τῆς Ἰαπωνίας*·—ὁ *Μυλόρδος* μὲ τὸ *Τριγονάκι*, *Ἱρετταικὸν Ἀστέρα*, *Ἐθνικὸν Ὕμνον*, *Ρόδον τοῦ Ἀπριλίου* καὶ *Ἀμυδρὰν Λάμψιν*·—ὁ *Ναύαρχος τῆς Βαρέλλας* μὲ τὴν *Λύραν τοῦ Ἀρίονος* καὶ *Ἰωνικὴν Ἀκτήν*·—ἡ *Ἀστεροέσσα Νύξ* μὲ τὴν *Κερκυραϊκὴν Ἀκτήν*, *Ποιμενικὴν Φλογέραν*

λουσαν Σελήνην, Υἱὸν τῆς Νυκτὸς καὶ *Χ. Ι. Δραγάτσην· — ἡ Ροδίζουσα Φύσις* μὲ τὸν *Γεράσιμον Ἔσαλιν* καὶ *Δηστὴν τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ· — Σέλευκος ὁ Κε,αυνὸς* μὲ τὸν *Ἐθνικὸν Ὕμνον· —ἡ Καλλιρρόη Σταίκου* μὲ τὴν Mrs Agnes Mauro καὶ *Ἰωνικὴν Ἀκτήν· —ὁ Πόππος Παναγόπουλος* μὲ τὴν *Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα* καὶ *Κροκόπεπλον Ἠώ· —ἡ Ἶρις* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Καρδίαν, Ταπεινὸν Ἴον, Φωτοβόλον Ἄστρον* καὶ *Χρυσῆν Ἀκτῖνα· — ἡ Μαγευμένη Ἀκρογιαλιὰ* μὲ τὴν *Φωτεινὴν Μαυρομιχάλη, Ταπεινὸν Ἴον, Μικρὸν Πιανίστα, Ναύαρχον Σάμψων* καὶ *Κάρμεν Σόλβαν· — ἡ Τελευταία Χελιδὼν* μὲ τὸν *Ψάλλοντα Ρόκκα, Φίλαρθον, Υἱὸν τῆς Νυκτὸς* καὶ *Χρυσορρόαν Πακτωλόν.*

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της : *Νέον Ἡρακλέα* (διὰ τὴν σύστασιν θαπηγεῖτο μία δαπάνη ἐκ 15 φρ. κατ' ἔτος, ἡ ὁποία μοῦ φαίνεται ἡλιοσβιόλου περιττή· ἔστειλα φάκελλον·) *Λευκὴν Περιστερὰν* (ἔστειλα τὸ τετράδιον·) *Τελευταίαν Χελιδόνα* (εἶνε δικαίωμα τοῦ συμπληροῦντος τὸ τετράδιον νὰ μὴ φανερώσῃ οὔτε τὸνομά του οὔτε τὴν διαμονήν του, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ γράψῃ ψεύματα—νόστιμα ὅμως·) *Τριάστιον Ἀπόλλωνα* (ἔστειλα·) *Ἴριδα, Μαγευμένην Ἀκρογιαλιάν. Φάλσταφ* (δὲν εἶδα πουθενὰ νὰ μου γράψῃς ὅτι τὸ Γραμμάτιον προώριζες διὰ τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων· μόνον ἀφ' οὗ ἔλαβα τὴν δευτέραν ἐπιστολήν σου, ἔψαξα καὶ ἀνεκάλυψα τὴν σημείωσιν γραμμένην μὲ μολύβι ἀπὸ πίσω εἰς τὸ φύλλον τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων·) *Ἄρατον* (δὲν σου φθάνει ποῦ ξεχρόνισε ἐπὶ Φάληρον· θέλεις νὰ μού τον πάρῃς καὶ εἰς τὴν Χώραν τῶν Μακάρων ;) *Ἑλληνικὸν Τορπιλοβόλον* (*ὡραία ἡ ἰδέα σου νὰ γίνῃ Ὕμνος* διὰ τὴν Εἰκοσαετηρίδα, καὶ θὰ τὴν βάλω εἰς ἐνέργειαν·) *Καυκασίαν* (χαίρω πολύ·) *Μακρολέλεκαν* (ἐτελείωσαν ἡ φάμπρικες ; τὸ Σύμπαν δὲν το ἠξεύρω·) *Φίγ-Μοῦ-Λῆ* (καὶ τὰ δύο μυθιστορήματα, ἢ μᾶλλον καὶ τὰ τρία μαζὶ μὲ τὸν Γιούλιβερ — θὰ διαρκέσουν ὅλον τὸ ἔτος·) *Σκαφιδάκι, Ἀφρότο Γουρουνόπουλο* (τὸ ὁποῖον εἶχε μίαν ἀνυπομονησίαν ἕως νὰ μάθῃ διατί ἐστάθη ἔξαφνα ὁ «Ἄλβρανος» !) *Χειμωνιάτικην Λιακάδαν* (ἄ, μπᾶ ! μπᾶ ! σ' ἐγέλασαν· ὁ Ἀνανίας εἶνε ... ὁ Ἀνανίας·) *Φιλάμμωνα, Ἱππότην Γουλιέλμον* (καὶ διατί δὲν λέγεις νὰ σου στέλλουν τὸ φυλλάδιον εἰς τὸ Λύκειον ; μήπως ἀπαγορεύεται ;) *Ναυτοπούλαν, Ἑλληνοπούλαν, Αὐγεριτὸν* (θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τοὺς ἀρραβῶνας τῆς ἀγαπητῆς ἀδελφῆς σου· τάχιστα θὰ ληφθῇ φροντὶς περὶ τῶν καθυστερουμένων Μ. Μυστικῶν·) *Δούσιον* (ἀπαντοῦσα εἰς ἐπιστολὴν τῆς ἀδελφῆς σου, δι' ἧς μοῦ διεβίβαζες ἀσπασμούς·) *Θέλπουσαν* (εἰς τὴν Κόλασιν ; ὄχι θὰ καὶ τόσον πολύ·) *Δεμοθάλασσαν τοῦ Μεσολογγίου* (ἔστειλα·) *Ἄστρο Λαγουδάκι* (σοῦ ἔστειλα μίαν Δέσμην·) *Ὀμίχλην τῆς Ἀγγλίας* (φαντάζομαι τὴν χαράν σου ὅταν εἶδες ἔξαφνα τὸν καλὸν παππούν σου·) *Γ. Ἀλεξανδρόπουλον, Πεζοναύτην* (πολὺ καλὸν μοῦ ἐφάνη τὸ ποίημά σου, μ' ὅλαι του τὰς ἐλλείψεις·) *Τί με μέλει* (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐσπάθωμα· εὐχαρίστησε τὸν κ. Ἄβλιγον διὰ τὴν κολακευτικωτάτην του Γνώμην·) *Χρυσολαμπῆ Ἀστέρα* (μὰ τί ἔγινες ;) *Νικόλαον Δεκαβάλλαν* (δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον·) *Καλλιόπην Παπανικολῆ* (ἔξειλα·) *Ποτούλαν Κυριακοπούλου* (ἔστειλα·) *Μαρίαν Στούαρτ. Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* (λοιπὸν ἄς ἐπισωμεν· ὅλοι οἱ Διαγωνισμοὶ εἶνε καλοί, ἀλλ' ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει νὰ κάμνωμεν περισσοτέρους·) *Ἀστεροέσσαν Νύκτα* (τὸ ἔστειλα ταχυδρομικῶς· ἴσως τὸ λάβῃς ἀργότερα, διότι συμβαίνουν συχνὰ τοιαῦται ἀραιοπορίαι· νὰ με εἰδοποιήσῃς·) *Ἐμπεδοκλέα* κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 *Σεπτεμβρίου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 7 Νοεμβρίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, κυκλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ 1.

---

560. Δεξιγρίφος.

Εἰς θεὸν ἓν προσκολλήσῃς
Μίαν νῆσόν μας γνωστήν,
Χωρὶς κόπον θὰ ναστήσῃς
Ἓν' ἀρχαῖον ποιητήν.

Ἐστάλη ὑπὸ Δ. Π. Δρίβα

561. Συλλαβόγριφος.

Δύο νότες μουσικῆς—καὶ ἑνὸς πουλιοῦ φωνή,
Δείχνουνε τὴν κεφαλή—ἐστὴν ἐντέλεια γυμνή.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κάτραπακιᾶς

562. Ἀναγραμματισμός.

Τὴν οὐρὰ μὲ τὸ κεφάλι
Ἐναλλὰξ ἑνὸς συνδέσμου
Μεταθέτεις, καὶ προβάλλει
Ποιὰ βουνό, σὺ πλέον πές μου !

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τελευταίας Χελιδόνος

563. Συλλαβικὸν Τρίγωνον.

1. Τὸ πρῶτόν μου ἐδόξασε τὸ Κράτος τῆς Γαλλίας.
2. Τὸ δεύτερόν μου θὰ εὑρῇς εἰς τὰς ἀντωνυμίας
3. Τὸ τρίτον μου μικρὸν νησὶ ποῦ μόλις θὰ τὸ [ἐεύρῃς.
4. Τὸ τέταρτόν μου μετοχὴ ποῦ εὔκολα θὰ εὕρῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ

564. Βέλος.

Νὰ συμπληρωθοῦν οἱ κάθετοι ἀστερίσκοι ὥστε νὰ ποτελεσθῇ τὸ ὄνομα ἀρχαίου ἥρωος ἢ στρατηγοῦ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Τὴν αἰχμὴν τοῦ βέλους θὰ ποτελέσουν δύο λέξεις (ἓν ἐπίρρημα χρονικὸν καὶ ἓν ἐπιβεβαιωτικὸν), ἑκάστη τῶν ὁποίων θὰ ποτελῆται ἐκ τριῶν στοιχείων, ὥστε τὸ ἐν τῷ μέσῳ κοινὸν θὰ χρησιμεύῃ ὡς τελικὸν τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ ὡς ἀρχικὸν τῆς πρὸς τὰ δεξιά. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, κάτω, συμπληρουμένων τῶν στιγμῶν, θὰ ποτελεσθοῦν 8 λέξεις, ἤτοι δεξιά : 1, συνήθης προστακτική. 2, Πρόσωπον τῆς Γραφῆς. 3, πρόθεσις. 4, Νῆσος.- Ἀριστερὰ : 1, σύνδεσμος. 2, χρονικὴ διαίρεσις, 3, μέλος τοῦ σώματος. 4, ἀντωνυμία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέου Ἡρακλέους

565. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 4 8='Αρχαία 'Ελληνική πόλις.
2 4 8 6 8=Αἴσθημα.
3 4 7 4 5 5 6 8='Αρχαῖος Βασιλεύς.
4 5 5 6 8=Ζῷον.
5 6 7 6 8=Μέρος τῆς Γῆς.
6 8 8 1='Ορος.
7 4 5 6 8=Συστατικὸν τοῦ σώματος.
8 1 2 6 8=Νῆσος.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Σκαφιδάκι

566—567. Μεταμορφώσεις.

7.-Ἡ *Νῆσος* διὰ 4 μεταμορφ νὰ γίνῃ *Πόλις.*
5.-Ἡ *Λέξ* δι' 8 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Βοῦς.*

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου

568—572. Μαγικὸν γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς εἰδοῦδήποτε γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, κάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις: *Πόρος, ἄρσις, δρόμος, ἀδελφός, φόλιξ.*

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναίου Δεσπότου

573. Λογοπαίγνιον.

Ποία πόλις γράφεται μὲ κάππα ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσορρόα Πακτωλοῦ

574. Μεσοστοιχίς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τόνομα ἀρχαίου ἥρωος.

1, Ζῷον. 2, Πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. 3, πόλις τῆς Ἰταλίας. 4, Νῆσος. 5, Σύνδεσμος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λιπόου Ἐλίφαντος

575. Πρόβλημα.

Μιᾶς κλίμακος ὅταν ἀνέρχεται τις τὰς βαθμίδας ἀνὰ δύο, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὑπολείπεται μία· ὅταν ἀνὰ τρεῖς, ὑπολείπονται δύο· ὅταν ἀνὰ τέσσαρας, ὑπολείπονται τρεῖς· ὅταν ἀνὰ πέντε, ὑπολείπονται τέσσαρες, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀλλ' ὅταν τὰς ἀνέρχεται ἀνὰ ἑπτά, (ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἀναβαίνων θὰ εἶνε ὁ Γίγας τοῦ Γιούλιβερ) δὲν ὑπολείπεται οὐδεμία. — Πόσας βαθμίδας ἔχει ἡ κλίμαξ ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγιναίας Ἀθηνᾶς

576. Φωνηεντόλιπον.

★★-χλ-πρκσς-πσκζν-μθσ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πτηνοῦ τῆς Ἐρήμου

577. Ἐλλιποσύμφωνον.

αη-καη-ιεαι-εα-αο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μελαγχολικοῦ Ναύτου

578. Γρίφος.

ΜΕΤΡ=προ ΤΠ=Η.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λουσίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 18 καὶ 25 Ἰουλίου ἔ. ἐ.

390. Ταὼς (τὰ, ὡς).—**391.** Πτῶμα, πῶμα.—**392.** Ὄσσα, ἄσσ.—**393.** Μῶσες, μισός.

394.
Α
Ν Ρ
Α Τ
Ν Ε
Ι Μ
Α Ι
Σ Ι Κ Ι Ν Ο Σ

395.
Κ
ΩΟ
ΛΜ
Υ Φ
Α Ο
ΣΕΛΕΥΚΟΣ
Κ
Ι
Ο
Σ

396.-397. 1, Πότε ἀπέθανεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος; Πόσων ἐτῶν; 2, Ποῖος ἐβασιλεύθη εἰς τὴν Ἕκτην Κυριακήν; — **398.** - **400.** 1, *Πῶλος*, Βῶλος, βέλος, ἕλος, ὄλος, ὄρος, ἄρος, ἄρτος, *ἄρκτος*. 2. *Ἄρκτος*, ἄρτος, Ἄρνος, Αἶνος, οἶνος, *ὄνος*. 3, *Λάρος*, Πάρος, πόρος, ὄρος, ὄσος, *σός*, σῦς, *μῦς*. — **401.-403.** Τῇ προσθήκῃ τοῦ γράμματος χ, σχηματίζονται αἱ λέξεις : βράχος, χαλκός, χνοῦς, χεῖλος, ψύχος. — **406.** ΡΗΝΟΣ (1, ΣΥΡος. 2, ΔημΗτρα. 3, ΜΙΝως. 4, ΜεσολΟγγιον. 5, ψεύΣτης).

---

407. Κομήτης (κόμη, τῆς).—**408.** Λάρος, Πάρος, φάρος, χάρος, βάρος —**409.** Ἔρις.

410.
ΑΓΙΑ
ΑΝΙΑ
ΑΜΗΝ
ΑΡΑΨ

[ἁγία, ἀνία, ἀμήν, ἄραψ, γᾶ, ἵνα, αἷμα, ἀήρ, νά[.

411.
Λ Α Σ
Ρ Λ Ο
ΒΒΙ

412.—**416.** Γινομένης τῆς ὀνταλλαγῆς διὰ τῆς λέξεως *ἄρα*, σχηματίζονται αἱ λέξεις : κατάρα, ἀραιά, μαραίνω, τιάρα, ταραχή.—**417.-419.** 1, Ὁ κηρὸς παράγεται ὑπὸ τῶν μελισσῶν. 2, Ἀργὶ μήτηρ κακίας. 3, Πέ μου ποίους φίλους ἔχεις νά σου 'πῶ ποιὸ δρόμο τρέχεις.—**420.** Πάλιν Ἰωάννης, διότι δὲν ἠρώτησα διὰ τὸ ἐπώνυμον. — **421.** *Δόξαν ρεμβάζων μὴ φανῆς, Σόλωνα λάβε σύμβολον.*—**422.** ΜΑΔΑΚΑ, ΕΛΕΦΑΣ, ΜΥΚΑΛΗ (1, ΜΕΜφις. 2, ΑΛΥς. 3, ΑΕΚάνη. 4, ΑΦΑίρεσις. 5, ΚΑΛαμος. 6, ΑΣΗρ).—**423.** Ὡς μέγα τὸ μικρὸν ἔστι ἐγκείρως δοθέν.—**424.** Περὶ πλείονος δόξαν καλὴν ποιοῦ ἢ πλοῦτον μέγαν κτᾶσθαι ἐπιγείῳ.—**425.** Τῷ δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1898